

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Bryssel, 16. joulukuuta 2020
(OR. en)**

**2017/0332 (COD)
LEX 2034**

PE-CONS 53/20

**ENV 733
SAN 417
CONSOM 195
CODEC 1190**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
IHMISTEN KÄYTTÖÖN TARKOITETUN VEDEN LAADUSTA
(UUELLEENLAADITTU)**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2020/...,**

annettu 16 päivänä joulukuuta 2020,

**ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta
(uudelleenlaadittu)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä³,

¹ EUVL C 367, 10.10.2018, s. 107.

² EUVL C 361, 5.10.2018, s. 46.

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 23. lokakuuta 2020 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiiviä 98/83/EY¹ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin². Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.
- (2) Direktiivissä 98/83/EY asetettiin oikeudelliset puitteet, joiden tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saastumisesta aiheutuvilta haitallisilta vaikutuksilta varmistamalla, että vesi on terveellistä ja puhdasta. Tällä direktiivillä olisi oltava sama tavoite, ja sillä olisi parannettava tällaisen veden saatavuutta kaikille unionissa. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa unionin tasolla ne vähimmäisvaatimukset, jotka kyseiseen käyttöön tarkoitetun veden olisi täytettävä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi ei sisällä pieneliöitä tai loisia tai mitään aineita sellaisina määrinä tai pitoisuuksina, joista tietyissä tapauksissa voi olla vaaraa ihmisten terveydelle, ja että se täyttää mainitut vähimmäisvaatimukset.

¹ Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32).

² Katso liite VI, A osa.

- (3) On tarpeen jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle luontaiset kivennäisvedet sekä lääkinnälliseen tarkoitukseen käytettävät vedet, sillä luontaiset kivennäisvedet kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/54/EY¹ soveltamisalaan ja lääkinnälliseen tarkoitukseen käytettävät vedet Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY² soveltamisalaan. Direktiivissä 2009/54/EY käsitellään kuitenkin sekä kivennäisvesiä että lähdevesiä, ja niistä ainoastaan kivennäisvedet olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Direktiivin 2009/54/EY 9 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti lähdevesien olisi noudatettava tätä direktiiviä, ja mikrobiologisten vaatimusten osalta lähdevesien olisi noudatettava direktiiviä 2009/54/EY. Kun kyseessä on myyntiin tarkoitettu pullotettu tai säiliöihin pakattu taikka elintarviketeollisuudessa tai elintarvikkeiden valmistuksessa tai käsittelyssä käytetty ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi, tällaisen veden olisi periaatteessa noudatettava edelleen tätä direktiiviä vaatimustenmukaisuuden määrittelykohtaan eli hanaan saakka, ja sitä olisi tämän määrittelykohdan jälkeen pidettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002³ mukaisesti elintarvikkeena, jos se on tarkoitettu tai jos sen voidaan kohtuudella olettaa tulevan ihmisten nautittavaksi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/54/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta (EUVL L 164, 26.6.2009, s. 45).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

Lisäksi elintarvikealan toimijat, joilla on oma vedenlähde ja jotka käyttävät sitä nimenomaan liiketoimintaansa varten, olisi voitava vapauttaa tämän direktiivin noudattamisesta edellyttäen, että ne noudattavat erityisesti vaarojen analysoinnin ja kriittisten valvontapisteiden periaatteita koskevia asiaankuuluvia velvoitteita ja asiaan liittyvän unionin elintarvikelainsäädännön mukaisia korjaavia toimenpiteitä.

Elintarvikealan toimijoiden, joilla on oma vedenlähde ja jotka toimivat veden toimittajina, olisi noudatettava tätä direktiiviä samalla tavoin kuin muidenkin veden toimittajien.

- (4) Komissio käynnisti Eurooppalaisen kansalaisaloitteen "Vesi on perusoikeus", jäljempänä 'Right2Water-aloite', johdosta unionin laajuisen julkisen kuulemisen ja teki sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan REFIT-arvioinnin direktiivistä 98/83/EY. Sen perusteella oli selvää, että tietyt mainitun direktiivin säännökset oli saatettava ajan tasalle. Parantamisen varaa todettiin neljällä alalla: laatuun perustuvien muuttujien arvojen luettelo, riskiperusteisen lähestymistavan rajallinen käyttö, kuluttajatietoja koskevat epätasälliset säännökset sekä erot niiden materiaalien hyväksymisjärjestelmissä, jotka joutuvat kosketuksiin ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa, ja tällaisten erojen vaikutukset ihmisten terveyteen. Lisäksi Right2Water-aloitteessa havaittiin erillisenä ongelmana se, että osalla väestöstä, etenkin syrjäytyneillä ryhmillä, ei ole mahdollisuutta saada ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä, ja tällaisen mahdollisuuden tarjoaminen on Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman kestävä kehityksen tavoitteen 6 mukainen sitoumus.

Lopuksi on todettu yleinen tietoisuuden puute vesivuodoista, jotka johtuvat siitä, että vesi-infrastruktuurin huoltoon ja uudistamiseen ei ole investoitu tarpeeksi, mihin kiinnitettiin huomiota myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen 5 päivänä heinäkuuta 2017 antamassa erityiskertomuksessa nro 12/2017 "Juomavesidirektiivin täytäntöönpano: veden laatu ja saatavuus ovat parantuneet Bulgariassa, Unkarissa ja Romaniassa, mutta investointitarpeet ovat yhä huomattavat".

- (5) Maailman terveysjärjestön (WHO) Euroopan aluetoimisto teki vuonna 2017 yksityiskohtaisen arvioinnin muuttujien ja muuttujien arvojen luettelosta, joka sisältyy direktiiviin 98/83/EY, jotta voidaan todeta, onko tarvetta mukauttaa kyseistä luetteloa tekniikan ja tieteen kehitykseen. Kyseisen arvioinnin tulosten perusteella olisi seurattava suolistopatogeeneja ja *Legionella*-bakteeria sekä lisättävä kuusi kemiallista muuttujaa tai muuttujaryhmää. Kuudesta uudesta muuttujasta tai muuttujaryhmästä neljän osalta olisi asetettava muiden äskettäisten tieteellisten lausuntojen ja ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti muuttujien arvot, jotka ovat WHO:n ehdottamia raja-arvoja tiukempia mutta kuitenkin toteuttamiskelpoisia. Yhden uuden muuttujan osalta edustavien aineiden lukumäärää olisi vähennettävä ja arvoa mukautettava. Kromin osalta arvo on edelleen WHO:n arvioitavana, ja tämän vuoksi olisi sovellettava 15 vuoden siirtymäaikaa, ennen kuin arvo muuttuu tiukemmaksi. Lisäksi WHO suositteli, että kolmea edustavaa hormonaalista haitta-ainetta, joiden arvot ovat 0,1 µg/l bisfenoli A:n osalta, 0,3 µg/l nonyylifenolin osalta ja 1 ng/l beeta-estradiolin osalta, voidaan tarvittaessa pitää vertailuarvoina hormonaalisten haitta-aineiden esiintymisen ja niiden käsittelyn tehokkuuden arvioimiseksi.

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) vuonna 2015 antaman lausunnon perusteella päätettiin kuitenkin, että yksi näistä kolmesta yhdisteestä, bisfenoli A, jonka terveyteen perustuva muuttujan arvo on 2,5 µg/l, olisi lisättävä tähän direktiiviin. Lisäksi nonyylifenoli ja beeta-estradioli olisi lisättävä tarkkailtavien aineiden luetteloon, joka komission on määrä vahvistaa tämän direktiivin mukaisesti.

- (6) Lyijyn osalta WHO suositti nykyisen muuttujan arvon säilyttämistä, mutta totesi, että pitoisuuksien olisi oltava niin matalia kuin se on käytännössä mahdollista. Sen vuoksi nykyinen arvo, joka on 10 µg/l, olisi voitava säilyttää 15 vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä. Muuttujan arvon olisi lyijyn osalta oltava 5 µg/l viimeistään tämän siirtymäkauden lopussa. Lisäksi, koska taloissa ja rakennuksissa nykyisin olevat lyijyputket ovat sitkeä ongelma ja koska jäsenvaltioilla ei aina ole tarvittavia valtuuksia edellyttää kyseisten putkien vaihtamista, 5 µg/l:n arvon olisi säilyttävä tavoitearvona, kun kyse on kiinteistöjen vesijärjestelmiin liittyvistä velvollisuuksista. Kaikkiin ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuviin, tämän direktiivin mukaisesti sallittaviin uusiin materiaaleihin, riippumatta siitä, onko niitä määrä käyttää veden toimituksessa vai kiinteistöjen vesijärjestelmissä, olisi kuitenkin sovellettava arvoa 5 µg/l hanasta.

- (7) Jotta voitaisiin vastata kasvavaan yleiseen huoleen uusien yhdisteiden, kuten hormonaalisten haitta-aineiden, lääkkeiden ja mikromuovien, vaikutuksista ihmisten terveyteen ihmisten käyttöön tarkoitetun veden käytön kautta sekä ottaa huomioon uusia yhdisteitä toimitusketjussa, tässä direktiivissä olisi otettava käyttöön tarkkailtavien aineiden luetteloa hyödyntävä mekanismi. Tarkkailtavien aineiden luetteloa hyödyntävän mekanismin avulla kasvaviin huoliin voidaan vastata dynaamisesti ja joustavasti. Sen avulla voidaan myös seurata uutta tietämystä näiden uusien yhdisteiden merkityksellisyydestä ihmisten terveydelle, ja asianmukaisimmista seuranta koskevista toimintatavoista ja menetelmistä. Tämä ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskeva tarkkailtavien aineiden luetteloa hyödyntävä mekanismi vastaa osaltaan unionin asiaankuuluvia eri toimintapolitiikkoja, sellaisina kuin ne ovat komission 11 päivänä maaliskuuta 2019 antamassa tiedonannossa "Euroopan unionin strateginen lähestymistapa ympäristössä oleviin lääkeaineisiin", komission 7 päivänä marraskuuta 2018 antamassa tiedonannossa "Kohti kattavaa hormonaalisia haitta-aineita koskevaa Euroopan unionin kehystä" ja neuvoston 26 päivänä kesäkuuta 2019 antamissa päätelmissä "Kestävä kemikaalipolitiikka – kohti unionin strategiaa".
- (8) WHO suositteli myös, että kolmesta muuttujan arvosta tehdään vähemmän tiukkoja ja että viisi muuttujaa poistetaan direktiiviin 98/83/EY sisältyvästä muuttujien ja muuttujien arvojen luettelosta. Kaikkia kyseisiä muutoksia ei kuitenkaan katsota tarpeellisiksi, koska komission direktiivillä (EU) 2015/1787¹ käyttöön otettu riskiperusteinen lähestymistapa mahdollistaa sen, että veden toimittajat voivat poistaa seurattavien muuttujien luettelosta muuttujan tietyissä olosuhteissa. Käsittelytekniikat kyseisten muuttujien arvojen saavuttamiseksi ovat jo käytössä.

¹ Komission direktiivi (EU) 2015/1787, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta annetun direktiivin 98/83/EY liitteiden II ja III muuttamisesta (EUVL L 260, 7.10.2015, s. 6).

- (9) Tässä direktiivissä vahvistetut muuttujien arvot perustuvat saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon ja ennalta varautumisen periaatteeseen, ja ne on valittu siten, että ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä voidaan turvallisesti käyttää koko ihmisen eliniän ajan; näin varmistetaan terveyden suojelun korkea taso.
- (10) Olisi saavutettava tasapaino mikrobiologisten ja kemiallisten vaarojen estämiseksi, ja tätä tarkoitusta varten ja muuttujien arvojen tulevaa tarkistamista ajatellen ihmisten käyttöön tarkoitettuun veteen sovellettavien muuttujien arvojen vahvistamisen olisi perustuttava kansanterveydellisiin näkökohtiin ja riskinarviointimenetelmään.
- (11) Osoitinmuuttujat eivät vaikuta suoraan kansanterveyteen. Ne ovat kuitenkin tärkeä keino määrittää, miten ihmisten käyttöön tarkoitettun veden tuotanto- ja jakelulaitokset toimivat, ja arvioida veden laatua. Tällaiset muuttujat voivat auttaa tunnistamaan veden käsittelyyn liittyviä toimintahäiriöitä, ja niillä on merkittävä rooli siinä, että lujitetaan ja ylläpidetään kuluttajien luottamusta veden laatuun. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaisia muuttujia seurataan.
- (12) Jos se on tarpeen ihmisten terveyden turvaamiseksi niiden alueella, jäsenvaltioiden olisi edellytettävä asettavan ennalta varautumisen periaatteen pohjalta arvoja lisämuuttujille, joita ei ole sisällytetty liitteeseen I.

- (13) Turvallisella ihmisten käyttöön tarkoitetulla vedellä ei tarkoiteta pelkästään sitä, ettei se sisällä haitallisia pieneliöitä ja aineita, vaan myös sitä, että se sisältää jonkin verran luonnollisia kivennäisaineita ja välttämättömiä alkuaineita ottaen huomioon, että demineralisoidun veden tai hyvin vähän välttämättömiä alkuaineita, kuten kalsiumia ja magnesiumia, sisältävän veden pitkäaikainen käyttö voi vaarantaa ihmisen terveyden. Tällaisten kivennäisaineiden tietty määrä vedessä on myös elintärkeää sen varmistamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi ei ole aggressiivista tai syövyttävää, ja tällaisen veden maun parantamiseksi. Tällaisten mineraalien vähimmäispitoisuutta pehmenneyssä tai demineralisoidussa vedessä voitaisiin harkita paikallisten olosuhteiden mukaan.
- (14) Ennaltaehkäisevää turvallisuussuunnittelua ja riskiin perustuvia osia tarkasteltiin direktiivissä 98/83/EY ainoastaan rajallisessa määrin. Riskiperusteisen lähestymistavan ensimmäiset osat otettiin käyttöön vuonna 2015 direktiivissä (EU) 2015/1787 siten, että jäsenvaltiot voivat poiketa laatimistaan seurantaohjelmista edellyttäen, että toteutetaan luotettavia riskinarviointeja, jotka voivat perustua WHO:n juomaveden laatua koskeviin suuntaviivoihin, jäljempänä 'WHO:n suuntaviivat'. WHO:n suuntaviivat, joissa esitetään niin sanottu Water Safety Plan -konsepti, myös pienille yhteisöille, ja standardi EN 15975–2, joka koskee juomavesijärjestelmien turvallisuutta, ovat kansainvälisesti tunnustettuja periaatteita, joihin ihmisten käyttöön tarkoitetun veden tuotanto ja jakelu sekä muuttujien seuranta ja määrittäminen tällaisessa vedessä perustuvat. Nämä riskiperusteisen lähestymistavan ensimmäiset osat olisi säilytettävä tässä direktiivissä.

- (15) Sen varmistamiseksi, että direktiivissä (EU) 2015/1787 käyttöönotetut riskiperusteisen lähestymistavan osat eivät rajoitu seurantakysymyksiin, ja jotta voidaan keskittää aikaa ja resursseja merkityksellisiin riskeihin ja kustannustehokkaisiin vedenlähteitä koskeviin toimenpiteisiin sekä välttää merkityksettömiin kysymyksiin liittyviä analyysejä ja vaivannäköä, on syytä ottaa käyttöön veden turvallisuuteen sovellettava kattava riskiperusteinen lähestymistapa, joka kattaa koko toimitusketjun aina vedenmuodostumisalueelta vedenoton, -käsittelyn, -varastoinnin ja -jakelun kautta vaatimustenmukaisuuden määrittelykohtaan asti. Kyseisen lähestymistavan olisi perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY¹ perusteella saatuun tietoon ja toteutettuihin toimiin, ja siinä olisi otettava entistä paremmin huomioon ilmastomuutoksen vaikutus vesivaroihin. Tämän riskiperusteisen lähestymistavan olisi koostuttava kolmesta osasta. Ensimmäinen on vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueisiin liittyvien vaarojen tunnistaminen ("ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarviointi ja riskienhallinta") WHO:n suuntaviivojen ja Water Safety Plan -käsikirjan mukaisesti. Toinen on veden toimittajan mahdollisuus mukauttaa seuranta pääasiallisiin riskeihin ja toteuttaa toimitusketjussa vedenotosta, -käsittelystä, -varastoinnista ja -jakelusta alkaen havaittujen riskien hallitsemiseksi tarvittavat toimenpiteet ("toimitusjärjestelmän riskinarviointi ja riskienhallinta"). Kolmas on arviointi mahdollisista riskeistä, jotka johtuvat kiinteistöjen vesijärjestelmistä, kuten *Legionella* tai lyijy ("kiinteistön vesijärjestelmän riskinarviointi"), erityisesti ensisijaisissa tiloissa. Näitä arviointeja olisi tarkistettava säännöllisesti, muun muassa jotta voidaan vastata ilmastosta johtuviin äärimmäisiin sääilmiöihin, ihmisten toiminnan tunnettuihin muutoksiin vedenottoalueella tai vedenlähteistä johtuviin häiriöihin. Riskiperusteisella lähestymistavalla olisi varmistettava tietojen jatkuva vaihto toimivaltaisten viranomaisten ja veden toimittajien välillä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL 327, 22.12.2000, s.1).

- (16) Jotta vähennetään niiden veden toimittajien mahdollista hallinnollista taakkaa, jotka toimittavat vettä keskimäärin 10–100 m³ päivässä tai joiden toimitukset kattavat 50–500 ihmistä, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää näille veden toimittajille vapautus toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin toteuttamisesta edellyttäen, että suoritetaan tämän direktiivin mukaista säännöllistä seurantaa. Riskiperusteisen lähestymistavan täytäntöönpanoa olisi poikkeuksellisesti mukautettava erityisiin rajoitteisiin, joita liittyy suolanpoistolla vettä käsitteleviin ja matkustajia kuljettaviin merialuksiin. Unionin lipun alla purjehtivat merialukset noudattavat kansainvälistä sääntelykehystä liikkeessaan kansainvälisillä vesillä. Olisi varmistettava, että etusijalle asetetaan voimassa olevat kansainväliset määräykset tai kansainvälisesti tunnustetut standardit, kuten Yhdysvaltojen julkisen terveydenhuoltoviranomaisen kehittämä alusten sanitaatio-ohjelma, jotka ovat yksityiskohtaisempia ja tiukempia ja joita sovelletaan aluksiin kansainvälisillä vesillä.
- (17) Vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarvioinnissa ja riskienhallinnassa olisi sovellettava kokonaisvaltaista lähestymistapaa, ja niitä olisi ohjattava siten, että tarvittavan käsittelyn tasoa vähennetään ihmisten käyttöön tarkoitetun veden tuotannossa esimerkiksi vähentämällä paineita, jotka aiheuttavat ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon käytettyjen vesimuodostumien saastumista tai saastumisriskin. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi luonnehdittava vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueita ja tunnistettava vaarat ja vaaratilanteet, jotka voisivat heikentää veden laatua, kuten kyseisiin vedenmuodostumisalueisiin liittyvät mahdolliset pilaantumislähteet.

Kun vaarojen tunnistaminen sitä edellyttää, jäsenvaltioiden olisi seurattava merkityksellisiksi katsomiaan epäpuhtauksia, kuten direktiivin 2000/60/EY mukaisesti tunnistettuja nitraatteja, torjunta-aineita ja lääkkeitä, tai johtuen tällaisten aineiden luontaisesta esiintymisestä vedenottoalueella, kuten arseenin tapauksessa, tai veden toimittajilta saatujen tietojen vuoksi, esimerkiksi kun on kyse tietyn muuttujan pitoisuuden äkillisestä lisääntymisestä raakavedessä. Jos ihmisten käyttöön tarkoitettuun veteen käytetään pintavesiä, jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä riskinarvioinnissaan erityistä huomiota mikromuoveihin ja hormonaalisiin haitta-aineisiin, kuten nonyylifenoliin ja beeta-estradioliin, ja niiden olisi tarvittaessa vaadittava veden toimittajia myös seuraamaan mainittuja ja muita tarkkailtavien aineiden luettelossa olevia muuttujia ja tarvittaessa toteuttamaan niiden osalta käsittelyä, jos niiden katsotaan mahdollisesti vaarantavan ihmisten terveyden. Vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarvioinnin pohjalta olisi toteutettava hallintatoimenpiteitä, joilla ehkäistään tai hallitaan todettuja riskejä, jotta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatu voidaan turvata. Jos jäsenvaltio havaitsee vaarojen tai vaaratilanteiden tunnistamisen yhteydessä, että vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueilla ei ole jotakin muuttujaa esimerkiksi siksi, että ainetta ei koskaan esiinny pohjavesimuodostumissa tai pintavesimuodostumissa, jäsenvaltion olisi ilmoitettava siitä asiaankuuluville veden toimittajille ja sen olisi voitava sallia niiden vähentää kyseisen muuttujan seurantatiheyttä tai poistaa kyseinen muuttuja seurattavien muuttujien luettelosta toteuttamatta toimitusjärjestelmän riskinarviointia.

- (18) Direktiivissä 2000/60/EY edellytetään, että jäsenvaltiot yksilöivät vesimuodostumat, joita käytetään ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon, seuraavat niitä ja toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, joilla vältetään niiden laadun huononeminen, jotta ihmisten käyttöön kelpaavan veden tuottamisessa vaadittavan puhdistuskäsittelyn tasoa voidaan laskea. Jäsenvaltioiden olisi päällekkäisten velvoitteiden välttämiseksi hyödynnettävä vaarojen ja vaaratilanteiden tunnistamisen yhteydessä direktiivin 2000/60/EY 7 ja 8 artiklan tai muun asiaan liittyvän unionin lainsäädännön mukaisesti saatuja käytettävissä olevia seurantatuloksia, jotka ovat edustavia vedenmuodostumisalueiden osalta. Jos tällaisia seurantatietoja ei kuitenkaan ole saatavilla, merkityksellisten muuttujien, aineiden tai epäpuhtauksien seuranta voitaisiin toteuttaa, jotta voidaan tukea vedenmuodostumisalueiden luonnehdintaa ja arvioida mahdollisia riskejä. Tällainen seuranta olisi toteutettava ottaen huomioon paikalliset tilanteet ja pilaantumislähteet.

- (19) Muuttujien arvoja, jotka tässä direktiivissä on vahvistettu ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun arvioimiseksi, on noudatettava siinä kohdassa, missä vesi otetaan hanoista, joita käytetään yleensä ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä varten. Kiinteistön vesijärjestelmät saattavat kuitenkin vaikuttaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatuun. WHO toteaa, että unionissa *Legionella* aiheuttaa kaikista vesivälitteisistä patogeeneista korkeimman rasituksen terveydelle. Se siirtyy lämpimän veden järjestelmissä hengitysteitse esimerkiksi suihkussa. Se liittyy sen vuoksi selkeästi kiinteistön vesijärjestelmiin. Koska yksipuolinen velvoite seurata kaikkia yksityisiä ja julkisia tiloja tämän patogeenin osalta johtaisi suhteettoman korkeisiin kustannuksiin, tätä kysymystä voidaan paremmin käsitellä kiinteistöjen vesijärjestelmien riskinarvioinnissa. Lisäksi kyseisessä riskinarvioinnissa olisi tarkasteltava mahdollisia riskejä, joita aiheutuu ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevista tuotteista ja materiaaleista. Kiinteistöjen vesijärjestelmien riskinarvioinnissa olisi sen vuoksi keskityttävä muun muassa jäsenvaltioiden määrittämien ensisijaisten tilojen, kuten sairaaloiden, terveydenhuollon toimintayksiköiden, vanhainkotien, päiväkotien, koulujen, oppilaitosten, rakennuksien, joissa on majoitustila, ravintoloiden, baarien, urheilu- ja ostoskeskusten, vapaa-ajanviettotilojen, virkistysalueiden, näyttelytilojen, rangaistuslaitosten ja leirintäalueiden, seurantaan sekä kiinteistön vesijärjestelmistä ja niihin liittyvistä tuotteista ja materiaaleista peräisin olevien riskien arviointiin. Tämän riskinarvioinnin perusteella jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet muun muassa sen varmistamiseksi, että on toteutettu asianmukaiset valvonta- ja hallintatoimenpiteet esimerkiksi taudinpurkausten yhteydessä WHO:lta saatujen ohjeiden mukaisesti ja että mahdollisesti haitallisten aineiden siirtyminen rakennustuotteista ei vaaranna ihmisten terveyttä.

- (20) Käsittelyn, laitteiden ja materiaalien laadun varmistamista koskevilla direktiivin 98/83/EY säännöksillä ei onnistuttu luomaan yhdenmukaisia hygieniavaatimuksia ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa oleville tuotteille. Näin ollen käytössä on kansallisia tuotehyväksyntöjä, joiden vaatimukset vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen. Tämän vuoksi valmistajien on vaikeaa ja kallista markkinoida tuotteitaan kaikkialla unionissa, ja myös jäsenvaltioille aiheutuu kustannuksia. Lisäksi kuluttajien ja veden toimittajien on vaikea tietää, ovatko tuotteet terveysvaatimusten mukaisia. Vahvistamalla tässä direktiivissä yhdenmukaiset vähimmäisvaatimukset ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuville materiaaleille edistetään terveyden suojelun yhtenäisen tason saavuttamista kaikkialla unionissa ja parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa. Tämän lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1020¹ vahvistetaan tuotteille yleinen unionin laajuinen markkinavalvontamekanismi sen varmistamiseksi, että unionin markkinoilla asetetaan saataville ainoastaan vaatimustenmukaisia tuotteita, jotka täyttävät ne vaatimukset, joilla taataan sellaisten yleisten etujen suojelun korkea taso, kuten terveys ja turvallisuus yleisesti, työterveys ja -turvallisuus, kuluttajansuoja, ympäristönsuojelu ja yleinen turvallisuus. Kyseisessä asetuksessa todetaan, että jos myöhemmin hyväksytään uutta unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä, siinä olisi täsmennettävä, sovelletaanko asetusta (EU) 2019/1020 myös kyseiseen uuteen lainsäädäntöön. Jotta voidaan varmistaa, että asianmukaisia markkinavalvontatoimenpiteitä voidaan toteuttaa sellaisten tuotteiden osalta, joita asetus (EU) 2019/1020 ei vielä koske mutta joihin tämä direktiivi vaikuttaisi, on aiheellista säätää kyseisen asetuksen soveltamisesta tällaisiin tuotteisiin.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1).

- (21) Se, minkälaisia ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvat materiaalit ovat, voi vaikuttaa tällaisen veden laatuun siten, että mahdollisesti haitallisia aineita siirtyy veteen tai että materiaalit lisäävät mikrobien kasvua taikka vaikuttavat veden hajuun, väriin tai makuun. Direktiivin 98/83/EY arvioinnissa havaittiin, että käsittelyn, laitteiden ja materiaalien laadun varmistamista koskevissa säännöksissä annettiin liikaa oikeudellista joustovaraa, mikä johti ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien erilaisiin kansallisiin hyväksymisjärjestelmiin unionissa. Tämän vuoksi on asetettava täsmällisemmät hygieniää koskevat vähimmäisvaatimukset materiaaleille, joita on tarkoitus käyttää ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottoon, käsittelyyn, varastointiin tai jakeluun uusissa laitteistoasennuksissa tai nykyisissä laitteistoissa, kun on kyse korjaustöistä tai laitteistojen uusimisesta, jotta voidaan varmistaa, että ne eivät suoraan tai välillisesti vaaranna ihmisten terveyttä, vaikuta haitallisesti veden väriin, hajuun tai makuun, lisää mikrobien kasvua vedessä tai aiheuta vieraiden aineiden liukenemista veteen suurempina määrinä kuin niiden käyttötarkoituksen mukaan on tarpeellista. Tätä tarkoitusta varten tässä direktiivissä olisi asetettava materiaaleille erityiset hygieniää koskevat vähimmäisvaatimukset vahvistamalla testaus- ja hyväksymismenetelmät lähtöaineille, koostumuksille ja ainesosille, EU:ssa sallittujen lähtöaineiden, koostumusten ja ainesosien luettelot, jäljempänä 'EU:ssa sallittujen aineiden luettelot', menetelmät ja menettelyt lähtöaineiden, koostumusten tai ainesosien lisäämiseksi EU:ssa sallittujen aineiden luetteloihin tai niiden lisäämisen tarkastelemiseksi uudelleen sekä testaus- ja hyväksymismenettelyt ja -menetelmät lopullisille materiaaleille, joita käytetään tuotteessa, joka on valmistettu EU:ssa sallittujen aineiden luetteloihin merkittyjen lähtöaineiden, koostumusten tai ainesosien yhdistelmistä.

Jottei innovointia vaikeuteta, komission olisi varmistettava, että tällaiset menettelyt ovat oikeasuhteisia ja etteivät ne aiheuta kohtuutonta taakkaa talouden toimijoille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille. Tällaiset menettelyt olisi niin pitkälle kuin mahdollista yhdenmukaistettava voimassa olevan unionin tuotelainsäädännön kanssa, jotta vältetään kaksinkertainen rasite velvoittamalla talouden toimijat suorittamaan samalle tuotteelle eri vaatimustenmukaisuuden arviointeja.

- (22) EU:ssa sallittujen aineiden luettelot ovat luetteloita lähtöaineista, koostumuksista tai ainesosista, joiden käyttö on materiaalityypistä (orgaaninen, sementtimäinen, metallinen, emalinen ja keraaminen tai muu epäorgaaninen materiaali) riippuen sallittu materiaalien valmistuksessa, ja näiden luetteloiden olisi tarvittaessa sisällettävä ehdot niiden käytölle ja siirtymien raja-arvot. Jotta lähtöaine, koostumus tai ainesosa voidaan lisätä EU:ssa sallittujen aineiden luetteloihin, olisi edellytettävä riskinarviointia lähtöaineesta, koostumuksesta tai ainesosasta itsestään sekä merkityksellisistä epäpuhtauksista ja ennakoitavissa olevista reaktio- ja hajoamistuotteista aiotussa käyttötarkoituksessa. Hakijan tai kansallisen viranomaisen laatiman riskinarvioinnin olisi katettava terveysriskit, jotka aiheutuvat aineiden mahdollisista siirtymistä epäsuotuisimmissa ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa sekä toksisuudesta. Riskinarvioinnin pohjalta EU:ssa sallittujen aineiden luetteloissa olisi tarvittaessa esitettävä lähtöaineen, koostumuksen tai ainesosan eritelmät ja lähtöaineen, koostumuksen tai ainesosan käyttörajoitukset, määrälliset rajoitukset tai siirtymien raja-arvot, mahdolliset epäpuhtaudet ja reaktiotuotteet tai ainesosat, jotta voidaan varmistaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevassa tuotteessa käytettävän lopullisen materiaalin turvallisuus.

Ensimmäisten EU:ssa sallittujen aineiden luetteloiden vahvistamiseksi kansalliset sallittujen lähtöaineiden, koostumusten ja ainesosien luettelot tai muut kansalliset säännökset, tällaisten kansallisten luettelojen ja säännösten vahvistamiseen johtaneet menetelmät ja kuhunkin lähtöaineeseen, koostumukseen ja ainesosaan liittyvät riskinarvioinnit olisi asetettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006¹ nojalla perustetun Euroopan kemikaaliviraston, jäljempänä 'kemikaalivirasto', saataville. Kemikaaliviraston olisi tämän pohjalta suositeltava koottuja luetteloita komissiolle. Kemikaaliviraston olisi tarkasteltava ensimmäisiin EU:ssa sallittujen aineiden luetteluihin merkittyjä aineita, koostumuksia ja ainesosia ja annettava niistä lausunto riittävän ajoissa, jotta komissio voi tarkastella luetteloita uudelleen 15 vuoden kuluessa niiden hyväksymisestä. EU:ssa sallittujen aineiden luetteloiden päivittämistä varten kemikaaliviraston olisi annettava lausuntoja aineiden, koostumusten tai ainesosien lisäämisestä tai poistamisesta.

- (23) Jotta voitaisiin helpottaa tuotteiden yhdenmukaista testausta tämän direktiivin vaatimusten noudattamisen osalta, komission olisi pyydettävä Euroopan standardointikomiteaa (CEN) kehittämään yhdenmukaista testausta ja arviointia koskevat standardit ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa oleville tuotteille. Vahvistaessaan ja päivittäessään EU:ssa sallittujen aineiden luetteloja komission olisi varmistettava, että kaikki asiaankuuluvat säädökset tai standardointitoimeksiannot, jotka se hyväksyy muun unionin lainsäädännön nojalla, ovat yhdenmukaisia tämän direktiivin kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396 30.12.2006, s. 1).

- (24) Lisäksi tällä direktiivillä käyttöön otetun järjestelmän toimivuutta olisi tarkasteltava uudelleen viimeistään yhdeksän vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta voidaan arvioida, suojellaanko ihmisten terveyttä koko unionissa ja onko sisämarkkinoiden toiminta suojattu asianmukaisesti ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevien tuotteiden kannalta, hyväksyttyjä materiaaleja käyttäen. Lisäksi olisi arvioitava, tarvitaanko tästä asiasta uusia säädösehdotuksia ottaen huomioon erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1935/2004¹ ja (EU) N:o 305/2011² arviointien tulokset.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/590/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 305/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5).

- (25) Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevien tuotteiden olisi koostuttava tämän direktiivin mukaisesti hyväksytystä materiaalista tai materiaalien yhdistelmästä. Tässä direktiivissä käsitellään kuitenkin vain tuotteissa käytettyjen materiaalien ja aineiden terveys- ja hygienianäkökohtia siltä osin, kuin kyse on niiden vaikutuksesta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatuun, sekä lopputuotteiden vaatimustenmukaisuuden testaukseen ja laadunvalvontaan liittyviä sääntöjä. Siinä ei käsitellä muita vaatimuksia, kuten sääntöjä siitä, miten tuotteiden suorituskyky on ilmaistava tai rakenteiden turvallisuutta koskevia sääntöjä, joita voidaan säännellä unionin yhdenmukaistamislainsäädännöllä, kuten asetuksella (EU) N:o 305/2011 tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/426¹, tai jotka voivat perustua niihin. Se, että terveys- ja hygieniariskeihin liittyviä näkökohtia yhdenmukaistetaan tällä direktiivillä ja turvallisuus- tai muihin riskeihin liittyviä näkökohtia käsitellään unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä, ei johtaisi ristiriitoihin edellyttäen, että kunkin niistä erikseen kattamien riskien välillä ei olisi päällekkäisyyksiä. Asetuksen (EU) N:o 305/2011 ja tämän direktiivin välillä on mahdollinen ristiriita ottaen huomioon, että asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä I mainitaan yhtenä rakennuskohteen perusvaatimuksena se, että vaarallisten aineiden päästöjä juomaveteen tai sellaisten aineiden päästöjä, joilla on muu kielteinen vaikutus juomaveteen, vältetään. Tämä päällekkäisyys ei kuitenkaan konkretisoidu, jos asetuksen (EU) N:o 305/2011 nojalla ei anneta standardointitoimeksiantoja, jotka koskevat ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevien tuotteiden terveys- tai hygienianäkökohtia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/426, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, kaasumaisia polttoaineita polttavista laitteista ja direktiivin 2009/142/EY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 99).

- (26) On tarpeen varmistaa tämän direktiivin teknisiä, tieteellisiä ja hallinnollisia näkökohtia koskeva tehokas päätöksenteko, koordinointi ja hallinnointi unionin tasolla siltä osin kuin kyse on ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvista materiaaleista. Kemikaaliviraston olisi suoritettava tässä direktiivissä määritellyt tehtävät, jotka liittyvät aineiden ja koostumusten arviointiin ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien osalta. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla perustetun kemikaaliviraston riskinarviointikomitean olisi näin ollen helpotettava kemikaalivirastolle tässä direktiivissä annettujen tehtävien suorittamista antamalla lausuntoja.
- (27) Raakaveden käsittelyyn voitaisiin käyttää käsittelykemikaaleja ja suodatinaineita, jotta vedestä saataisiin ihmisten käyttöön soveltuvaa. Käsittelykemikaaleista ja suodatinaineista voi kuitenkin aiheutua riskejä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden turvallisuudelle. Tämän vuoksi ihmisten käyttöön tarkoitetun veden käsittely- ja desinfiointimenettelyillä olisi varmistettava, että käytetään tehokkaita, turvallisia ja asianmukaisesti hallittuja käsittelykemikaaleja ja suodatinaineita niin, että vältetään haittavaikutukset kuluttajien terveyteen. Käsittelykemikaalien ja suodatinaineiden ominaisuuksia, hygieniavaatimuksia ja puhtautta on sen vuoksi arvioitava, eikä niitä pitäisi käyttää enempää kuin on tarpeellista, jotta riskit ihmisten terveydelle vältetään. Käsittelykemikaalit ja suodatinaineet eivät saisi lisätä mikrobien kasvua, ellei se ole tarkoituksellista, kuten edistettäessä mikrobien denitrifikaatiota.

Jäsenvaltioiden olisi taattava käsittelykemikaalien ja suodatinaineiden laadun varmistaminen sanotun rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012¹ soveltamista ja käyttäen voimassa olevia eurooppalaisia standardeja, jos niitä on saatavilla. On olennaista varmistaa, että jokaiseen ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevaan tuotteeseen, myös kemiallisesti reagoivien aineiden ja suodatinaineiden säiliöihin, tehdään markkinoille saatettaessa helposti luettava ja pysyvä merkintä, jossa kuluttajille, veden toimittajille, asentajille, viranomaisille ja sääntelyviranomaisille ilmoitetaan, että esine soveltuu käytettäväksi kosketuksissa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa. Lisäksi jäsenvaltiot voivat asetuksen (EU) N:o 528/2012 mukaisesti rajoittaa biosidituotteiden käyttöä tai kieltää sen julkisessa juomavesihuollossa, myös yksittäisissä vesilähteissä.

- (28) Mahdollisen lyijypitoisuuden minimoimiseksi ihmisten käyttöön tarkoitetussa vedessä lyijystä tehdyt osat voidaan korvata kiinteistöjen vesijärjestelmissä, erityisesti nykyisten laitteistojen korjaus- tai uusimistöiden yhteydessä. Tällaiset osat olisi korvattava materiaaleilla, jotka täyttävät ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuville materiaaleille tässä direktiivissä vahvistetut vähimmäisvaatimukset. Tämän prosessin vauhdittamiseksi jäsenvaltioiden olisi harkittava ja tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä lyijystä tehtyjen osien korvaamiseksi nykyisissä kiinteistöjen vesijärjestelmissä, jos se on taloudellisesti ja teknisesti toteutettavissa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

- (29) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että laaditaan seurantaohjelmia sen tarkastamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi täyttää tämän direktiivin vaatimukset. Veden toimittajat suorittavat suurimman osan tämän direktiivin tarkoituksia varten suoritettavasta seurannasta. Veden toimittajille olisi suotava tietty joustavuus niiden muuttujien osalta, joita ne seuraavat toimitusjärjestelmän riskinarviointia ja riskienhallintaa varten. Jos muuttujaa ei havaita, veden toimittajien olisi voitava vähentää seurantatiheyttä tai lopettaa kyseisen muuttujan seuranta kokonaan. Toimitusjärjestelmän riskinarviointi ja riskienhallinta olisi toteutettava useimpien muuttujien osalta. Keskeisiä muuttujia olisi kuitenkin aina seurattava tietyllä vähimmäistiheydellä. Tässä direktiivissä asetetaan säännökset pääasiassa seurantatiheydestä vaatimustenmukaisuustarkastuksia varten ja ainoastaan rajallisessa määrin säännöksiä, jotka koskevat seurantaa käyttötarkkailua varten. Lisäseuranta käyttötarkkailua varten voisi olla tarpeen, jotta varmistetaan veden käsittelyn asianmukainen toiminta. Tällaista lisäseurantaa olisi suoritettava veden toimittajien harkinnan mukaan. Tämän osalta veden toimittajat voisivat turvautua WHO:n ohjeisiin ja Water Safety Plan -käsikirjaan.
- (30) Kaikkien veden toimittajien, myös pienten veden toimittajien, olisi noudatettava riskiperusteista lähestymistapaa, koska direktiivin 98/83/EY arviointi osoitti puutteita tavassa, jolla nämä veden toimittajat panevat sen täytäntöön, mikä johtui joskus tarpeettomista seurantatoimista johtuvista kustannuksista. Riskiperusteista lähestymistapaa sovellettaessa olisi otettava huomioon turvallisuusnäkökohdat.

- (31) Niissä tapauksissa, joissa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia ei ole noudatettu, asianomaisen jäsenvaltion olisi välittömästi tutkittava, mistä tämä johtuu, ja varmistettava, että tarvittaviin toimitetun veden laatua korjaaviin toimenpiteisiin ryhdytään mahdollisimman pian. Tapauksissa, joissa veden toimituksesta aiheutuu mahdollinen vaara ihmisten terveydelle, kyseisen veden toimitus olisi kiellettävä tai sen käyttöä olisi rajoitettava. Lisäksi, mikäli mikrobiologisia ja kemiallisia muuttujia koskeviin arvoihin liittyviä vähimmäisvaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden olisi pidettävä tätä mahdollisena vaarana ihmisten terveydelle, paitsi jos noudattamatta jättäminen katsotaan vähäpätöiseksi. Jos korjaavat toimenpiteet ovat tarpeen ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun palauttamiseksi, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 191 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi ensisijaisiksi katsottava sellaiset toimenpiteet, jotka korjaavat ongelman sen lähteellä.
- (32) Jäsenvaltioilla olisi tietyin edellytyksin ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa oltava lupa jatkaa poikkeusten myöntämistä tämän direktiivin soveltamisesta, ja näiltä osin tällaisia poikkeuksia varten on tarpeen vahvistaa asianmukaiset puitteet edellyttäen, ettei poikkeuksista aiheudu mahdollista vaaraa ihmisten terveydelle ja ettei ihmisten käyttöön tarkoitetun veden jakelusta kyseisellä alueella voida huolehtia millään muulla kohtuulliseksi katsotulla tavalla. Nämä poikkeukset olisi rajoitettava erityistapauksiin. Poikkeuksia, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet direktiivin 98/83/EY nojalla ja joita edelleen sovelletaan päivänä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, olisi edelleen sovellettava poikkeuksen voimassaolon loppuun saakka ja uusittava tämän direktiivin mukaisesti ainoastaan, jos toista poikkeusta ei ole vielä myönnetty.

- (33) Komissio kehotti 19 päivänä maaliskuuta 2014 antamassaan tiedonannossa eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta "Vesi on perusoikeus! Vesi kuuluu kaikille, se ei ole kaupallinen hyödyke!" jäsenvaltioita varmistamaan vähimmäisvesihuollon saatavuuden kaikille kansalaisille WHO:n suositusten mukaisesti. Se myös sitoutui parantamaan "koko väestön mahdollisuuksia turvallisen juomaveden [...] saantiin ympäristöpolitiikan keinoin". Tämä vastaa kestävän kehityksen tavoitteen 6 alatavoitetta "varmistaa turvallisen ja edullisen juomaveden saatavuus kaikille". Käsitelläkseen vedensaantia koskevia näkökohtia, jotka liittyvät laatuun ja saatavuuteen, ja osana vastausta Right2Water-aloitteeseen sekä edistääkseen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteen 20 toteutumista, jonka mukaan "jokaisella on oikeus laadukkaisiin peruspalveluihin, joita ovat esimerkiksi vesihuolto", jäsenvaltioiden olisi puututtava vedensaantiin kansallisella tasolla, mutta samalla niille olisi jätettävä harkintavaltaa sen osalta, millaisia toimenpiteitä toteutetaan. Tämä olisi toteutettava toimilla, joiden tavoitteena on parantaa ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuutta kaikille, erityisesti sijoittamalla julkisiin ulko- ja sisätiloihin laitteistoja, jos se on mahdollista teknisesti, sekä vesijohtoveden käytön edistämiseen tähtäävillä toimilla, esimerkiksi kannustamalla ihmisten käyttöön tarkoitettun veden tarjoamiseen ilmaiseksi julkishallinnoissa ja julkisissa rakennuksissa tai sen tarjoamiseen ilmaiseksi tai pientä palvelumaksua vastaan ravintoloissa, ruokaloissa ja ateriapalveluissa.

- (34) Unioni ja jäsenvaltiot ovat sitoutuneet toimivaltansa puitteissa kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen samalla kun ne tunnustavat, että jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu näiden tavoitteiden saavuttamisessa edistymisen seurannasta ja uudelleentarkastelusta kansallisesti, alueellisesti ja globaalisti. Osa kestävän kehityksen tavoitteista ja oikeus veteen eivät kuulu unionin ympäristö- tai sosiaalipolitiikan piiriin, vaan näiden soveltamisala on luonteeltaan rajoitettu ja täydentävä. Pitäen mielessä unionin toimivallan rajat on kuitenkin asianmukaista varmistaa, että oikeutta veteen koskeva jäsenvaltioiden jatkuva sitoutuminen on tämän direktiivin mukaista samalla kun noudatetaan toissijaisuusperiaatetta. Jäsenvaltiot toteuttavat tältä osin parhaillaan huomattavia toimia ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saatavuuden parantamiseksi. Lisäksi Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) ja WHO:n Euroopan aluetoimiston tekemän vesivaroja ja terveyttä koskevan pöytäkirjan, joka on liitetty maasta toiseen ulottuvien vesistöjen ja kansainvälisten järvien suojelusta ja käytöstä vuonna 1992 tehtyyn yleissopimukseen ja jonka sopimuspuolia myös monet jäsenvaltiot ovat, tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä parantamalla vesihuoltoa ja vähentämällä veteen liittyviä sairauksia. Jäsenvaltiot voisivat hyödyntää toimintaohjeita, joita kyseisen pöytäkirjan perusteella on laadittu toimintapolitiikan taustan ja veden saatavuutta koskevan lähtötilanteen arvioimiseksi sekä niiden toimien määrittämiseksi, jotka ovat tarpeen, jotta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saatavuutta kaikille voidaan parantaa.

- (35) Euroopan parlamentti totesi 8 päivänä syyskuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa eurooppalaisen kansalaisaloitteen "Vesi on perusoikeus" seurannasta¹, että jäsenvaltioiden tulisi kiinnittää erityistä huomiota yhteiskunnan haavoittuviin ryhmiin.
- Vähemmistökulttuurien, kuten romanien ja kiertävien ryhmien (Travellers) erityistilanne, olivatpa ne paikallaan pysyviä tai eivät, ja erityisesti puutteellinen ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saatavuus kyseisten vähemmistöjen parissa, tunnustettiin myös komission 2 päivänä huhtikuuta 2014 antamassa tiedonannossa "Kertomus romanien integraatiota edistäviä strategioita koskevan EU:n puitekehyksen täytäntöönpanosta" sekä neuvoston 9 päivänä joulukuuta 2013 antamassa suosituksessa jäsenvaltiossa toteutettavista romanien integraatiota edistävästä tuloksellisista toimenpiteistä. Tässä viitekehyksessä on asianmukaista, että jäsenvaltiot kiinnittävät erityistä huomiota heikoimmassa asemassa oleviin ja syrjäytyneisiin ryhmiin toteuttamalla tarvittavat toimenpiteet ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saatavuuden parantamiseksi kyseisten ryhmien parissa. Olisi tärkeää, että näihin ryhmiin kuuluvat ainakin pakolaiset, nomadiyhteisöt, kodittomat ja vähemmistökulttuurit, kuten romanit ja kiertävät ryhmät, olivatpa ne paikallaan pysyviä tai eivät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta määritellä tällaiset ryhmät. Tällaisia toimenpiteitä, joilla parannetaan veden saatavuutta ja jotka kuuluvat jäsenvaltioiden harkintavaltaan, voisivat olla esimerkiksi vaihtoehtoisten toimitusjärjestelmien, kuten erillisten käsittelylaitteiden, tarjoaminen, vedentoimitus käyttämällä tankkeja, kuten säiliöautoja ja säiliöitä, sekä sen varmistaminen, että leireillä on tarvittava infrastruktuuri.

¹ EUVL C 316, 22.9.2017, s. 99.

- (36) Jotta kuluttajat saataisiin tietoisemmiksi vedenkulutuksen vaikutuksista, heidän olisi saatava helposti saatavilla olevalla tavalla, esimerkiksi laskuissaan tai älysovelluksilla, tietoa vuosittain kulutetuista määristä, kulutuksen muuttumisesta ja vertailun kotitalouksien keskimääräiseen kulutukseen, jos nämä tiedot ovat veden toimittajan saatavilla, sekä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden litrahinnasta, mikä mahdollistaa vertailun pullotetun veden hinnan kanssa.
- (37) Vuoteen 2020 ulottuvassa seitsemännessä ympäristöalan toimintaohjelmassa "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa"¹ edellytetään, että yleisöllä on mahdollisuus saada selkeää ympäristötietoa kansallisella tasolla. Direktiivissä 98/83/EY säädettiin ainoastaan passiivisesta pääsystä tietoihin eli jäsenvaltioiden oli ainoastaan varmistettava, että tiedot olivat käytettävissä. Nämä säännökset olisi sen vuoksi korvattava sen varmistamiseksi, että ajantasaiset tiedot ovat kuluttajien saatavilla verkossa käyttäjäystävällisessä ja soveltuvassa muodossa. Kuluttajien olisi myös voitava pyytää pääsyä näihin tietoihin muilla tavoilla esittämällä perusteltu pyyntö.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa" (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (38) Tämän direktiivin mukaisesti annettavien ajantasaisten tietojen olisi sisällettävä seurantaohjelmien tulokset, tiedot käytetyistä vedenkäsittely- ja desinfiointitavoista, tiedot ihmisten terveydelle merkityksellisten muuttujien arvojen ylittymisestä, asiaankuuluvat tiedot toimitusjärjestelmän riskinarvioinnista ja riskienhallinnasta sekä neuvoja vedenkulutuksen vähentämiseksi ja seisovasta vedestä johtuvien terveysriskien välttämiseksi, mutta myös lisätietoja, joita yleisö voi pitää hyödyllisinä, kuten tiedot indikaattoreista, kuten raudasta, kovuudesta ja mineraaleista, jotka usein vaikuttavat kuluttajien käsityksiin hanavedestä. Koska vesiasioilla on merkitystä kuluttajille, kuluttajien olisi myös annettava pyynnöstä tutustua saatavilla oleviin aikaisempiin tietoihin seurantatuloksista ja arvojen ylityksistä.
- (39) Niiden veden toimittajien osalta, jotka toimittavat vettä vähintään 10 000 m³ päivässä tai joiden toimitukset kattavat vähintään 50 000 ihmistä, verkossa olisi lisäksi oltava saatavilla kuluttajille lisätietoja muun muassa suorituskyvyn tehokkuudesta, vuotojen määristä, omistusrakenteesta ja tariffirakenteesta.
- (40) Merkityksellisiä tietoja koskevilla paremmilla kuluttajatiedoilla ja paremmalla avoimuudella olisi pyrittävä lisäämään kansalaisten luottamusta heille toimitettuun veteen ja vesihuoltopalveluihin, ja niiden olisi lisättävä hanaveden käyttöä juomavetenä, mikä voisi vähentää muovin käyttöä, roskia ja kasvihuonekaasujen päästöjä sekä edistää positiivista vaikutusta ilmastonmuutoksen hillintään ja ympäristöön yleensä.

- (41) Kun seurantatekniikat ovat parantuneet, vuotojen määrä on käynyt yhä selvemmäksi. Jotta voitaisiin parantaa vesi-infrastruktuurin tehokkuutta sekä välttää ihmisten käyttöön tarkoitettujen niukkojen vesivarojen liikkakäyttöä, kaikkien jäsenvaltioiden olisi arvioitava vesivuotojen määriä ja vähennettävä niitä, jos ne ylittävät tietyn kynnsarvon.
- (42) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/4/EY¹ pyritään takaamaan ympäristötiedon saatavuus jäsenvaltioissa tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa vuonna 1998 tehdyn yleissopimuksen (Århusin yleissopimus)² mukaisesti. Århusin yleissopimus sisältää laajoja velvoitteita, jotka liittyvät sekä siihen, että ympäristötietoja saatetaan saataville pyynnöstä, että siihen, että kyseisiä tietoja levitetään aktiivisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/2/EY³ on myös laaja soveltamisala, joka kattaa paikkatietojen jakamisen, mukaan lukien eri ympäristöaiheita koskevat tietokokonaisuudet. On tärkeää, että tämän direktiivin säännökset, jotka liittyvät tietojen saantiin ja tiedonvaihtojärjestelyihin, täydentävät kyseisiä direktiivejä eikä niillä luoda erillistä oikeudellista järjestelmää. Tämän vuoksi tämän direktiivin säännöksillä, jotka koskevat tietojen antamista yleisölle sekä täytäntöönpanon seurantaan koskevia tietoja, ei tulisi rajoittaa direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

² EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (43) Direktiivissä 98/83/EY ei asetettu raportointivelvoitteita pienille veden toimittajille. Jotta voidaan korjata tämä ja vastata täytäntöönpanoa ja vaatimusten noudattamista koskevien tietojen tarpeeseen, tällä direktiivillä olisi otettava käyttöön uusi järjestelmä, jossa jäsenvaltioita vaaditaan perustamaan, pitämään ajan tasalla ja asettamaan komission ja Euroopan ympäristökeskuksen, jäljempänä 'ympäristökeskus', saataville tietokokonaisuudet, jotka sisältävät ainoastaan merkittäviä tietoja, kuten muuttujien arvojen ylitykset ja tietyn merkityksen omaavat häiriöt. Tällä olisi varmistettava, että kaikkiin osapuoliin kohdistuva hallinnollinen rasite pysyy mahdollisimman rajallisena. Jotta varmistetaan, että on olemassa asianmukainen infrastruktuuri yleistä saatavuutta, raportointia ja viranomaisten välistä tietojen vaihtoa varten, jäsenvaltioiden olisi laadittava dataeritelmät direktiivin 2007/2/EY ja sen täytäntöönpanosäädösten pohjalta.
- (44) Jäsenvaltioiden raportoimia tietoja ei tarvita ainoastaan vaatimustenmukaisuustarkastuksia varten vaan komissio tarvitsee niitä seuratakseen ja arvioidakseen tätä direktiiviä suhteessa siinä asetettuihin tavoitteisiin, jotta saadaan tietoa mahdollisiin tämän direktiivin tuleviin arviointeihin paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen¹ 22 kohdan mukaisesti. Tässä yhteydessä tarvitaan asiaankuuluvaa tietoa, jonka avulla voidaan paremmin arvioida tämän direktiivin tehokkuutta, tuloksellisuutta, merkityksellisyttä ja unionin tasolla saatavaa lisäarvoa; sen vuoksi tarvitaan asianmukaisia raportointimekanismeja, jotka voivat toimia myös indikaattoreina tämän direktiivin tulevia arviointeja varten.

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (45) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 22 kohdan mukaisesti komission olisi tehtävä tästä direktiivistä arviointi tietyn ajan kuluttua päivästä, joka on asetettu sen saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kyseisen arvioinnin olisi perustuttava tämän direktiivin täytäntöönpanon aikana saatuihin kokemuksiin ja kerättyihin tietoihin, käytettävissä oleviin WHO:n suosituksiin sekä merkityksellisiin tieteellisiin, analyttisiin ja epidemiologisiin tietoihin.
- (46) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tällä direktiivillä pyritään erityisesti edistämään periaatteita, jotka liittyvät terveydenhuoltoon, mahdollisuuden käyttää yleistä taloudellista etua koskevia palveluja, ympäristönsuojeluun ja kuluttajansuojaan.
- (47) Tämän direktiivin tehokas vaikutus ja sen ihmisten terveyden suojeluun unionin ympäristöpolitiikan puitteissa liittyvä tavoite edellyttävät, että luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt tai tapauksen mukaan näiden asianmukaisesti perustetut organisaatiot voivat vedota siihen oikeudenkäynnissä ja että kansalliset tuomioistuimet voivat ottaa tämän direktiivin huomioon unionin oikeuden osana voidakseen muun muassa tarvittaessa valvoa kansallisen viranomaisen päätöksiä. Lisäksi unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden tuomioistuinten on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti varmistettava yksityisillä unionin oikeuden perusteella olevien oikeuksien oikeussuoja. Lisäksi SEU 19 artiklan 1 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus säätää tarvittavista muutoksenhakekeinoista tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla.

Tämä pätee erityisesti direktiiviin, jonka tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saastumisesta aiheutuvilta haitallisilta vaikutuksilta. Lisäksi Århusin yleissopimuksen mukaisesti niillä, jotka kuuluvat yleisöön, jota asia koskee, olisi oltava muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus, jotta edistetään yksilön oikeutta elää terveytensä ja hyvinvointinsa kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä. Neuvoston päätöksellä (EU) 2018/881¹ komissiota pyydettiin laatimaan 30 päivään syyskuuta 2019 mennessä tutkimus, ja mikäli aiheellista tutkimuksen perusteella, toimittamaan 30 päivään syyskuuta 2020 mennessä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006² muuttamisesta ratkaisujen löytämiseksi Århusin yleissopimuksen valvontakomitean asiassa ACCC/C/2008/32 esittämiin päätelmiin. Komissio toimitti tutkimuksen mainittuun määräaikaan mennessä ja totesi Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa, että se "aikoo harkita Århusin asetuksen tarkistamista siten, että parannetaan ympäristöön vaikuttavien päätösten laillisuudesta huolissaan olevien kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen mahdollisuuksia hallinnolliseen ja oikeudelliseen muutoksenhakumenettelyyn EU:n tasolla". On tärkeää, että komissio ryhtyy toimiin myös parantaakseen kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen oikeussuojan saatavuutta kansallisissa tuomioistuimissa kaikissa jäsenvaltioissa.

-
- ¹ Neuvoston päätös (EU) 2018/881, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2018, komission pyytämisestä toimittamaan tutkimus unionin vaihtoehtoista löytää ratkaisuja Århusin yleissopimuksen valvontakomitean asiassa ACCC/C/2008/32 esittämiin päätelmiin, ja mikäli aiheellista tutkimuksen tulosten perusteella, toimittamaan ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1367/2006 muuttamisesta (EUVL L 155, 19.6.2018, s. 6).
- ² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1367/2006, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin (EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13).

- (48) Jotta tätä direktiiviä voitaisiin mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vuotoja koskevan kynnysarvon vahvistamista, vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevan menettelyn määrittelyä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa oleville tuotteille, menettelyn vahvistamista hakemuksille, jotka toimitetaan kemikaalivirastolle aineiden lisäämiseksi EU:ssa sallittujen lähtöaineiden, koostumusten tai ainesosien luetteloihin tai niiden poistamiseksi niistä, merkintöjen vahvistamista veden kanssa kosketuksissa oleville tuotteille, mikromuovien mittausmenetelmän hyväksymistä, liitteen III muuttamista ja bisfenoli A:ta koskevan muuttujan arvon muuttamista liitteessä I olevassa B osassa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä. Lisäksi direktiivin 98/83/EY liitteessä I olevan C osan huomautuksessa 10 säädetty valtuutus, joka koskee radioaktiivisten aineiden seurantatiheyksien ja -menetelmien määrittämistä, on vanhentunut neuvoston direktiivin 2013/51/Euratom¹ antamisen vuoksi ja olisi sen vuoksi poistettava. Direktiivin 98/83/EY liitteessä III olevassa A osassa säädetty valtuutus, joka koskee direktiivin muutoksia, ei enää ole tarpeellinen ja se olisi poistettava.

¹ Neuvoston direktiivi 2013/51/Euratom, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, väestön terveyden suojelemista ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä olevilta radioaktiivisilta aineilta koskevista vaatimuksista (EUVL L 296, 7.11.2013, s. 12).

- (49) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa lähtöaineiden, koostumusten ja ainesosien testaus- ja hyväksymismenetelmien, EU:ssa sallittujen lähtöaineiden, koostumusten ja ainesosien luettelojen sekä kyseisistä lähtöaineista, koostumuksista ja ainesosista valmistettujen lopullisten materiaalien testaus- ja hyväksymismenettelyjen ja -menetelmien vahvistamiseksi. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tietojen muodon ja esittämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskeville tiedoille, jotka jäsenvaltiot toimittavat ja jotka ympäristökeskus kokoaa, sekä tarkkailtavien aineiden luettelon vahvistamiseksi ja saattamiseksi ajan tasalle. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti.
- (50) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY² soveltamista. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).

- (51) Jotta veden toimittajilla olisi kaikki tiedot saatavilla niiden aloittaessa toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin ja riskienhallinnan toteuttamisen, uusien muuttujien osalta olisi otettava käyttöön kolmen vuoden siirtymäaika. Tällöin jäsenvaltioilla on mahdollisuus suorittaa vaarojen ja vaaratilanteiden tunnistaminen näiden ensimmäisten kolmen vuoden aikana päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja toimittaa veden toimittajille tietoja uusista muuttujista; tällä tavoin vältetään mahdollinen veden toimittajien suorittama tarpeeton seuranta, jos ensimmäisessä vaarojen ja vaaratilanteiden tunnistamisessa havaitaan, ettei muuttujaa ole tarpeen seurata. Kyseisten kolmen ensimmäisen vuoden aikana veden toimittajien olisi kuitenkin toteutettava toimitusjärjestelmän riskinarviointi tai käytettävä olemassa olevia, jo direktiivin (EU) 2015/1787 mukaisesti toteutettuja riskinarviointeja niiden muuttujien osalta, jotka kuuluivat direktiivin 98/83/EY liitteeseen I, koska tiedot kyseisistä muuttujista ovat jo käytettävissä tämän direktiivin tullessa voimaan.
- (52) Direktiivissä 2013/51/Euratom säädetään erityisjärjestelyistä ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä olevien radioaktiivisten aineiden seuraamiseksi. Tämän vuoksi tässä direktiivissä ei tulisi asettaa radioaktiivisuutta koskevia muuttujien arvoja.

- (53) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat ihmisten terveyden suojeleminen ja ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuuden parantaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (54) Velvollisuuden saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava säännöksiin, joilla muutetaan aiempien direktiivien säännöksiä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aiempiin direktiiveihin.
- (55) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä VI olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

1. Tämä direktiivi koskee kaikkien ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laatua unionissa.
2. Tämän direktiivin tavoitteina on suojella ihmisten terveyttä ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saastumisesta aiheutuvilta haitallisilta vaikutuksilta varmistamalla, että vesi on terveellistä ja puhdasta, ja parantaa ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuutta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'ihmisten käyttöön tarkoitettulla vedellä'
 - a) kaikkea vettä, joka alkuperäisessä tilassaan tai käsittelyn jälkeen on tarkoitettu juomavedeksi, ruoanlaittoon, ruoanvalmistukseen tai muihin kotitaloustarkoituksiin sekä julkisissa että yksityisissä tiloissa riippumatta sen alkuperästä tai siitä, toimitetaanko se jakeluverkon kautta, toimitetaanko se tankista tai onko se pullotettua tai säiliöihin pakattua, lähdevedet mukaan lukien;
 - b) kaikkea vettä, jota käytetään elintarvikeyrityksessä ihmisten käyttöön tarkoitettujen tuotteiden tai aineiden valmistukseen, jalostukseen, säilytykseen tai markkinoille saattamiseen;

- 2) 'kiinteistön vesijärjestelmällä' putkistoja, putkivarusteita ja laitteita, jotka on asennettu sekä julkisissa että yksityisissä tiloissa hanojen, joita käytetään yleensä ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä varten, ja jakeluverkon väliin, mutta vain jos veden toimittaja ei ole sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan veden toimittajan ominaisuudessa vastuussa niistä;
- 3) 'veden toimittajalla' yhteisöä, joka toimittaa ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä;
- 4) 'ensisijaisilla tiloilla' suuria muita kuin kotitalouden käyttöön tarkoitettuja tiloja, joissa monet käyttäjät mahdollisesti altistuvat veteen liittyville riskeille, erityisesti julkiseen käyttöön tarkoitettuja suuria tiloja, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat ne määrittäneet;
- 5) 'elintarvikeyrityksellä' elintarvikealan yritystä, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 2 kohdassa;
- 6) 'elintarvikealan toimijalla' elintarvikealan toimijaa sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 3 kohdassa;
- 7) 'vaaralla' vedessä olevaa biologista, kemiallista, fysikaalista tai radiologista tekijää tai muuta veden tilaan liittyvää seikkaa, joka saattaa aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle;
- 8) 'vaaratilanteella' tilannetta, joka aiheuttaa vaaran ihmisten käyttöön tarkoitetun veden toimitusjärjestelmälle tai jossa vaaraa ei pystytä poistamaan toimitusjärjestelmästä;

- 9) 'riskillä' vaaratilanteen todennäköisyyden ja sen seurausten vakavuuden yhdistelmää, jos vaara ja vaaratilanne toteutuvat ihmisten käyttöön tarkoitetun veden toimitusjärjestelmässä;
- 10) 'lähtöaineella' orgaanisten materiaalien tai sementtimäisiin materiaaleihin tarkoitettujen lisäaineiden tuotantoon tarkoituksellisesti lisättyä ainetta;
- 11) 'koostumuksella' metallisen, emalisen, keraamisen tai muun epäorgaanisen materiaalin kemiallista koostumusta.

3 artikla

Poikkeukset

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta:
 - a) luontaisiin kivennäisvesiin, jotka direktiivissä 2009/54/EY tarkoitetut vastuussa olevat viranomaiset tunnustavat sellaisiksi; tai
 - b) vesiin, jotka ovat direktiivissä 2001/83/EY tarkoitettuja lääkkeitä.
2. Merialuksiin, jotka käsittelevät vettä poistamalla siitä suolaa, kuljettavat matkustajia ja toimivat veden toimittajina, sovelletaan ainoastaan tämän direktiivin 1–6 artiklaa sekä 9, 10, 13 ja 14 artiklaa ja sen asiaankuuluvia liitteitä.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen tämän direktiivin noudattamisesta:
- a) vesille, jotka on tarkoitettu yksinomaan sellaiseen käyttöön, jonka osalta toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että kyseisen veden laadulla ei ole suoraa tai epäsuoraa vaikutusta asianomaisten kuluttajien terveyteen;
 - b) sellaisille ihmisten käyttöön tarkoitetuille vesille, jotka otetaan yksittäisestä, alle 10 m³ päivässä keskimäärin tuottavasta vesilähteestä tai josta otetaan vettä alle 50 henkilön tarpeisiin, jollei vettä tarjota osana kaupallista tai julkista toimintaa.
4. Niiden jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 3 kohdan b alakohdan mukaisia vapautuksia, on varmistettava, että kyseessä olevalle väestölle on tiedotettu tällaisesta vapautusten soveltamisesta ja kaikista toimita, joihin voidaan ryhtyä ihmisten terveyden suojelemiseksi niiltä haitallisilta vaikutuksilta, jotka johtuvat ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saastumisesta. Lisäksi jos on ilmeistä, että veden laatu voi aiheuttaa vaaran ihmisten terveydelle, kyseessä olevalle väestölle on annettava viipymättä asianmukaiset ohjeet.
5. Jäsenvaltiot voivat myöntää elintarvikealan toimijoille vapautuksen tämän direktiivin soveltamisesta elintarvikeyrityksen erityistarkoituksiin käytettävän veden osalta, jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että tällaisen veden laatu ei voi vaikuttaa valmiiden elintarvikkeiden turvallisuuteen, ja edellyttäen, että kyseisten elintarvikealan toimijoiden vedenhankinnassa noudatetaan erityisesti vaarojen analysoinnin ja kriittisten valvontapisteiden periaatteita koskevia asiaankuuluvia velvoitteita ja unionin asiaankuuluvan elintarvikelainsäädännön mukaisia korjaavia toimenpiteitä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitettun pulloitetun tai säiliöihin pakattavan veden tuottajat noudattavat 1–5 artiklaa ja liitteessä I olevia A ja B osaa.

Liitteessä I olevassa A osassa määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta direktiivissä 2009/54/EY tarkoitettuun lähdeveteen.

6. Veden toimittajiin, jotka toimittavat osana kaupallista tai julkista toimintaa keskimäärin alle 10 m³ vettä päivässä tai joiden toimitukset kattavat alle 50 henkilöä, sovelletaan ainoastaan tämän direktiivin 1–6 artiklaa, 13, 14 ja 15 artiklaa ja sen asiaankuuluvia liitteitä.

4 artikla

Yleiset velvoitteet

1. Rajoittamatta unionin muun oikeuden mukaisten velvoitteiden noudattamista jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi on terveellistä ja puhdasta. Tämän direktiivin vähimmäisvaatimusten täyttymiseksi ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi on terveellistä ja puhdasta, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
 - a) kyseinen vesi ei sisällä pieneliöitä tai loisia tai mitään aineita sellaisina määrinä tai pitoisuuksina, joista voi olla vaaraa ihmisten terveydelle;
 - b) kyseinen vesi täyttää liitteessä I olevassa A, B ja D osassa määritellyt vähimmäisvaatimukset;

c) jäsenvaltiot ovat toteuttaneet kaikki muut tarpeelliset toimenpiteet 5–14 artiklan noudattamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kaikki tämän direktiivin soveltamiseksi tarkoitetut toimenpiteet perustuvat ennalta varautumisen periaatteeseen ja ovat sellaisia, ettei niillä missään olosuhteissa välittömästi tai välillisesti aiheuteta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden nykyisen laadun heikkenemistä tai lisätä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden tuotantoon käytettyjen vesien pilaantumista.
3. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2000/60/EY mukaisesti varmistettava, että niiden alueella laaditaan arvio vesivuotojen määrästä ja mahdollisuudesta tehostaa vesivuotojen vähentämistä käyttämällä vuotavuusindeksiin (ILI, Infrastructure Leakage Index) perustuvaa arviointimenetelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää. Kyseisessä arvioinnissa on otettava huomioon merkitykselliset kansanterveydelliset, ympäristölliset, tekniset ja taloudelliset näkökohdat, ja sen on katettava ainakin ne veden toimittajat, jotka toimittavat vettä vähintään 10 000 m³ päivässä tai joiden toimitukset kattavat vähintään 50 000 ihmistä.

Arvioinnin tulokset on toimitettava komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä].

Komissio antaa 21 artiklan mukaisesti viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viiden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] tämän direktiivin täydentämiseksi delegoidun säädöksen, jolla vahvistetaan ILI:n tai johonkin muuhun asianmukaiseen menetelmään perustuva kynnysarvo, jonka ylittyessä jäsenvaltioiden on esitettävä toimintasuunnitelma. Tämä delegoitu säädös laaditaan käyttäen jäsenvaltioiden arvioita ja vuotoja koskevaa unionin keskiarvoa, joka on määritetty kyseisten arviointien perusteella.

Jäsenvaltion, jonka vuotojen määrä ylittää delegoidussa säädöksessä vahvistetun kynnysarvon, on esitettävä komissiolle kahden vuoden kuluttua kolmannessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen antamisesta toimintasuunnitelma, jossa esitetään vuotojen määrän vähentämiseksi toteutettavat toimenpiteet.

5 artikla

Laatuvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on asetettava ihmisten käyttöön tarkoitettuun veteen sovellettavat arvot liitteessä I esitetyille muuttujille.
2. Tämän artiklan 1 kohdan nojalla asetettavien muuttujien arvojen on oltava vähintään yhtä tiukkoja kuin liitteessä I olevassa A, B, C ja D osassa esitetyt arvot. Liitteessä I olevassa C osassa esitetyille muuttujille arvot on vahvistettava ainoastaan seurantatarkoituksiin ja sen varmistamiseksi, että 14 artiklassa vahvistetut vaatimukset täytetään.
3. Jäsenvaltioiden on asetettava arvot muille kuin liitteessä I esitetyille muuttujille silloin, kun ihmisten terveyden suojeleminen jäsenvaltioiden alueella tai osassa sen aluetta niin vaatii. Asetettujen arvojen on täytettävä vähintään 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetyt vaatimukset.

6 artikla

Vaatimustenmukaisuuden määrittelykohta

1. Edellä 5 artiklan mukaisesti liitteessä I olevissa A ja B osissa luetelluille muuttujille asetettujen muuttujien arvojen on oltava vaatimusten mukaisia
 - a) jakeluverkosta toimitetun ihmisten käyttöön tarkoitetun veden osalta tilan tai laitoksen siinä kohdassa, missä vesi otetaan hanoista, joita käytetään yleensä ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä varten;
 - b) tankissa toimitetun ihmisten käyttöön tarkoitetun veden osalta siinä kohdassa, jossa vesi otetaan tankista;
 - c) pullotetun tai säiliöihin pakatun ihmisten käyttöön tarkoitetun veden osalta kohdassa, jossa vesi pullotetaan tai pakataan säiliöihin;
 - d) elintarvikeyrityksessä käytetyn ihmisten käyttöön tarkoitetun veden osalta kohdassa, jossa kyseistä vettä käytetään mainitussa yrityksessä.
2. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvan ihmisten käyttöön tarkoitetun veden osalta jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän artiklan ja 4 artiklan sekä 14 artiklan 2 kohdan mukaiset velvoitteensa, jos 5 artiklan mukaisesti asetettujen muuttujien arvojen poikkeaman voidaan todeta johtuvan kiinteistön vesijärjestelmästä tai sen kunnossapidosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 artiklan soveltamista ensisijaisten tilojen osalta.

3. Jos tämän artiklan 2 kohtaa sovelletaan ja jos on olemassa vaara, ettei 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluva ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi ole 5 artiklan mukaisesti asetettujen muuttujien arvojen mukaista, jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että
- a) toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet sen riskin vähentämiseksi tai poistamiseksi, ettei muuttujien arvoja noudateta, kuten ohjeiden antaminen kiinteistöjen omistajille korjaavista toimenpiteistä, joita he voisivat toteuttaa, ja että toteutetaan tarvittaessa muita toimenpiteitä, kuten asianmukaisia käsittelytekniikoita, jotta voidaan muuttaa veden luonnetta tai ominaisuuksia ennen sen toimittamista sen riskin vähentämiseksi tai poistamiseksi, ettei vesi noudata muuttujien arvoja toimituksen jälkeen; ja
 - b) asianomaisille kuluttajille annetaan asianmukaisesti tietoja ja ohjeita mahdollisista korjaavista lisätoimenpiteistä, jotka heidän olisi toteutettava.

7 artikla

Riskiperusteinen lähestymistapa veden turvallisuuteen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden toimitukseen, käsittelyyn ja jakeluun sovelletaan riskiperusteista lähestymistapaa, joka kattaa koko toimitusketjun aina vedenmuodostumisalueelta vedenoton, -käsittelyn, -varastoinnin ja -jakelun kautta 6 artiklassa esitettyyn vaatimustenmukaisuuden määrittelykohtaan asti.

Riskiperusteinen lähestymistapa sisältää seuraavat osat:

- a) ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarviointi ja riskienhallinta 8 artiklan mukaisesti;
 - b) kutakin toimitusjärjestelmää, joka sisältää ihmisten käyttöön tarkoitetun veden oton, käsittelyn, varastoinnin ja jakelun toimituspisteeseen asti, koskeva riskinarviointi ja riskienhallinta, jonka veden toimittajat toteuttavat 9 artiklan mukaisesti; ja
 - c) kiinteistön vesijärjestelmiä koskeva riskinarviointi 10 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa riskiperusteisen lähestymistavan täytäntöönpanoa vaarantamatta kuitenkaan tämän direktiivin tavoitetta, joka koskee ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua ja kuluttajien terveyttä, jos maantieteelliset olosuhteet, kuten syrjäinen sijainti tai vedenjakelualueen rajoitettu saavutettavuus, aiheuttavat erityisiä rajoitteita.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että on olemassa selvä ja asianmukainen vastuunjako jäsenvaltioiden määrittelemien sidosryhmien välillä riskiperusteisen lähestymistavan panemiseksi täytäntöön. Tällainen vastuunjako on räätälöitävä jäsenvaltioiden institutionaalisen ja oikeudellisen kehyksen mukaisesti.

4. Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarviointi ja riskienhallinta on toteutettava ensimmäisen kerran viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [neljän ja puolen vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä]. Tämä riskinarviointi ja riskienhallinta on tarkistettava säännöllisin väliajoin vähintään kerran kuudessa vuodessa ottaen huomioon direktiivin 2000/60/EY 7 artiklassa säädetyt vaatimukset ja saatettava tarvittaessa ajan tasalle.
5. Toimitusjärjestelmän riskinarviointi ja riskienhallinta on toteutettava ensimmäisen kerran viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä]. Tämä riskinarviointi ja riskienhallinta on tarkistettava säännöllisin väliajoin ja vähintään kerran kuudessa vuodessa, ja se on saatettava tarvittaessa ajan tasalle.
6. Kiinteistön vesijärjestelmän riskinarviointi on tehtävä ensimmäisen kerran viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä]. Tämä riskinarviointi on tarkistettava kuuden vuoden välein, ja se on saatettava tarvittaessa ajan tasalle.
7. Edellä 4, 5 ja 6 kohdassa esitetyt määräajat eivät estä jäsenvaltioita varmistamasta, että toimenpiteet toteutetaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun riskit on tunnistettu ja arvioitu.

8 artikla

Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarviointi ja riskienhallinta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarviointi ja riskienhallinta, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/60/EY 4–8 artiklan soveltamista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että riskinarviointi sisältää seuraavat osat:
 - a) kuvaus vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueista mukaan lukien:
 - i) vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden määrittely ja kartoitus;
 - ii) kartoitus suojavyöhykkeistä, jos kyseisiä vyöhykkeitä on perustettu direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - iii) kaikkien vedenmuodostumisalueilla olevien vedenottopisteiden georeferointi; koska nämä tiedot voivat olla arkaluontoisia erityisesti kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden kannalta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaiset tiedot suojataan ja ne annetaan ainoastaan asiaankuuluville viranomaisille ja veden toimittajille;
 - iv) kuvaus maankäytöstä, valumasta ja veden muodostusprosesseista vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueilla;

- b) vaarojen ja vaaratilanteiden tunnistaminen vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueilla sekä arviointi riskistä, jonka ne voivat aiheuttaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadulle; kyseisessä arvioinnissa on arvioitava mahdollisia riskejä, jotka saattaisivat aiheuttaa veden laadun heikkenemistä siinä määrin, että se voisi aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle;
- c) seuraavista valittujen asiaankuuluvien muuttujien, aineiden tai epäpuhtauksien asianmukainen seuranta vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden tai raakaveden pinta- tai pohjavesissä tai molemmissa:
- i) tämän direktiivin liitteessä I olevassa A ja B osassa olevat tai 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetetut muuttujat;
 - ii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY¹ liitteessä I olevat pohjaveden pilaavat aineet sekä pilaavat aineet ja pilaantumisen indikaattorit, joille jäsenvaltiot ovat vahvistaneet raja-arvot kyseisen direktiivin liitteen II mukaisesti;
 - iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/105/EY² liitteessä I olevat prioriteettiaineet ja tietyt muut pilaavat aineet;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/118/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta (EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, ympäristölaatu normeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84).

- iv) vesistökohtaiset pilaavat aineet, jotka jäsenvaltiot ovat määrittäneet direktiivin 2000/60/EY mukaisesti;
- v) muut epäpuhtaudet, joilla on merkitystä ihmisten käyttöön tarkoitettulle vedelle ja jotka jäsenvaltiot ovat määrittäneet tämän alakohdan b alakohdan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella;
- vi) luonnossa esiintyvät aineet, jotka voisivat aiheuttaa mahdollisen vaaran ihmisten terveydelle ihmisten käyttöön tarkoitetun veden käytön välityksellä;
- vii) aineet ja yhdisteet, jotka sisältyvät tämän direktiivin 13 artiklan 8 kohdan mukaisesti vahvistettuun tarkkailtavien aineiden luetteloon.

Ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat käyttää direktiivin 2000/60/EY 5 ja 7 artiklan mukaisesti kerättyjä tietoja;

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat käyttää direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan mukaisesti tehtyä tarkastelua ihmistoiminnan vaikutuksesta sekä kyseisen direktiivin liitteessä II olevan 1.4, 1.5 ja 2.3–2.5 kohdan mukaisesti kerättyjä tietoja merkittävistä paineista.

Jäsenvaltioiden on valittava ensimmäisen alakohdan c alakohdan i–vii alakohdasta muuttujat, aineet tai epäpuhtaudet, jotka katsotaan seurannan kannalta merkityksellisiksi ensimmäisen alakohdan b alakohdassa määritettyjen vaarojen ja vaaratilanteiden perusteella tai veden toimittajien 3 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua asianmukaista seuranta varten, myös sellaisten uusien aineiden havaitsemiseksi, jotka aiheuttavat haittaa ihmisten terveydelle ihmisten käyttöön tarkoitetun veden käytön välityksellä, jäsenvaltiot voivat käyttää seuranta, joka suoritetaan direktiivin 2000/60/EY 7 ja 8 artiklan tai unionin muun lainsäädännön mukaisesti ja liittyy vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueisiin.

3. Niiden veden toimittajien, jotka suorittavat vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden tai raakaveden seuranta, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seurattavia muuttujia, aineita tai epäpuhtauksia koskevista suuntauksista ja niiden epätavallisista määristä tai pitoisuuksista.
4. Edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetun riskinarvioinnin tulosten perusteella jäsenvaltioiden on varmistettava, että todettujen riskien ehkäisemiseksi tai hallitsemiseksi toteutetaan seuraavat riskienhallintatoimenpiteet tapauksen mukaan, aloittaen ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä:
 - a) määritetään ja toteutetaan ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueilla direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti suunniteltujen tai toteutettujen toimenpiteiden lisäksi, jos ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun turvaaminen sitä edellyttää; kyseiset ennaltaehkäisevät toimenpiteet sisällytetään tarvittaessa mainitun direktiivin 11 artiklassa tarkoitettuun toimenpideohjelmaan; jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että pilaantumisen aiheuttajat toteuttavat yhteistyössä veden toimittajien ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa tällaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä direktiivin 2000/60/EY mukaisesti;

- b) määritetään ja toteutetaan hillitseviä toimenpiteitä vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueilla direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti suunniteltujen tai toteutettujen toimenpiteiden lisäksi, jos ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun turvaaminen sitä edellyttää; kyseiset hillitsevät toimenpiteet sisällytetään tarvittaessa mainitun direktiivin 11 artiklassa tarkoitettuun toimenpideohjelmaan; jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että pilaantumisen aiheuttajat toteuttavat yhteistyössä veden toimittajien ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa tällaisia hillitseviä toimenpiteitä direktiivin 2000/60/EY mukaisesti;
- c) varmistetaan muuttujien, aineiden tai epäpuhtauksien asianmukainen seuranta vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden pinta- tai pohjavesissä tai molemmissa taikka raakavedessä, jos nämä muuttujat, aineet tai epäpuhtaudet voisivat aiheuttaa vettä käytettäessä riskin ihmisten terveydelle tai johtaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun heikkenemiseen tavalla, joka ei ole hyväksyttävissä, ja jos niitä ei ole otettu huomioon direktiivin 2000/60/EY 7 ja 8 artiklan mukaisesti suoritettussa seurannassa; kyseinen seuranta sisällytetään tarvittaessa mainitun direktiivin 8 artiklassa tarkoitettuihin seurantaohjelmiin;
- d) pohja- ja pintavesiä koskevien suojavyöhykkeiden perustamis- tai mukauttamistarpeen arviointi direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja mahdolliset muut asiaankuuluvat vyöhykkeet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien tässä kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden tehokkuutta tarkastellaan sopivin väliajoin.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että veden toimittajilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on pääsy 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin. Asiaankuuluvilla veden toimittajilla on oltava etenkin pääsy 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti saatuihin seurantatuloksiin.

Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella jäsenvaltiot voivat

- a) vaatia, että veden toimittajat suorittavat tiettyjen muuttujien lisäseurantaa tai -käsittelyä,
- b) sallia sen, että veden toimittajat vähentävät muuttujan seurantatiheyttä tai poistavat muuttujan niiden muuttujien luettelosta, joita veden toimittajan on seurattava 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ilman, että veden toimittajia vaaditaan toteuttamaan toimitusjärjestelmän riskinarviointia, edellyttäen, että
 - i) muuttuja ei ole liitteessä II olevan B osan 1 kohdassa tarkoitettu keskeinen muuttuja ja
 - ii) ettei yksikään kohtuudella odotettava tekijä todennäköisesti huononna ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua.

6. Jos veden toimittajan sallitaan vähentää muuttujan seurantatiheyttä tai poistaa muuttuja seurattavien muuttujien luettelosta 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisiä muuttujia seurataan asianmukaisesti, kun ne tarkistavat vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarviointia ja riskienhallintaa 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

9 artikla

Toimitusjärjestelmän riskinarviointi ja riskienhallinta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että veden toimittaja toteuttaa toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin ja riskienhallinnan.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimitusjärjestelmän riskinarviointi
 - a) ottaa huomioon 8 artiklan mukaisesti toteutetun vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarvioinnin ja riskienhallinnan tulokset;
 - b) sisältää toimitusjärjestelmää koskevan kuvauksen vedenottopisteestä, -käsittelystä, -varastoinnista ja -jakelusta alkaen toimituspisteeseen asti; ja
 - c) tunnistaa toimitusjärjestelmän vaarat ja vaaratilanteet ja sisältää arvioinnin riskeistä, joita ne saattavat aiheuttaa ihmisten terveydelle ihmisten käyttöön tarkoitetun veden käytön vuoksi ottaen huomioon ilmastonmuutoksesta, vuodoista ja vuotavista putkista aiheutuvat riskit.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetun riskinarvioinnin tulosten perusteella jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat riskienhallintatoimenpiteet toteutetaan:
- a) määritetään ja toteutetaan valvontatoimenpiteitä sellaisten toimitusjärjestelmässä todettujen riskien ennaltaehkäisyä ja hillitsemistä varten, jotka voivat vaarantaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun;
 - b) määritetään ja toteutetaan tämän direktiivin 8 artiklan 4 kohdan tai direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti suunniteltujen tai toteutettujen toimenpiteiden lisäksi toimitusjärjestelmän valvontatoimenpiteitä sellaisten vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueilta tulevien riskien pienentämiseksi, jotka voivat vaarantaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun;
 - c) toteutetaan vedentoimitusjärjestelmäkohtainen käyttötarkkailuohjelma 13 artiklan mukaisesti;
 - d) varmistetaan, että silloin kun desinfiointi kuuluu ihmisten käyttöön tarkoitetun veden käsittelyyn tai jakeluun, käytetyn desinfioinnin tehokkuus validoidaan, että desinfioinnin sivutuotteista aiheutuva kontaminaatio pidetään mahdollisimman vähäisenä desinfiointia vaarantamatta, että käsittelykemikaaleista aiheutuva kontaminaatio pidetään mahdollisimman vähäisenä ja että mahdolliset aineiden jäämät vedessä eivät vaaranna 4 artiklassa asetettujen yleisten velvoitteiden täyttämistä;

- e) todennetaan, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvat toimitusjärjestelmässä käytettävät materiaalit, käsittelykemikaalit ja suodatinaineet ovat 11 ja 12 artiklan mukaisia.

4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin tulosten perusteella jäsenvaltioiden on

- a) sallittava mahdollisuus vähentää muuttujan seurantatiheyttä tai poistaa muuttuja seurattavien muuttujien luettelosta, lukuun ottamatta liitteessä II olevan B osan 1 kohdassa tarkoitettuja keskeisiä muuttujia, jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että näin tekemällä ei vaarannettaisi ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua:
 - i) muuttujan raakavedessä esiintymisen perusteella, 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarvioinnin mukaisesti;
 - ii) jos muuttujan esiintyminen voi ainoastaan olla seurausta tietyn käsittelytekniikan tai desinfiointimenetelmän käytöstä, eikä veden toimittaja käytä kyseistä tekniikkaa tai menetelmää; tai
 - iii) liitteessä II olevassa C osassa esitettyjen eritelmien perusteella;

- b) varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskevaa 13 artiklan mukaisesti seurattavien muuttujien luetteloa laajennetaan tai seurantatiheyttä lisätään:
 - i) muuttujan raakavedessä esiintymisen perusteella, 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarvioinnin mukaisesti; tai
 - ii) liitteessä II olevassa C osassa esitettyjen eritelmien perusteella.
5. Toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin on kosettava liitteessä I olevassa A, B ja C osassa lueteltuja muuttujia, 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettuja muuttujia sekä 13 artiklan 8 kohdan mukaisesti vahvistettuun tarkkailtavien aineiden luetteloon sisältyviä aineita tai yhdisteitä.
6. Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin ja riskienhallinnan toteuttamisvaatimuksesta veden toimittajille, jotka toimittavat vettä keskimäärin 10–100 m³ päivässä tai joiden toimitukset kattavat 50–500 ihmistä, edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että tällaisella vapautuksella ei vaarannettaisi ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laatua.

Veden toimittajien, joille on myönnetty tällainen vapautus, on suoritettava 13 artiklan mukainen säännöllinen seuranta.

10 artikla

Kiinteistöjen vesijärjestelmien riskinarviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan kiinteistöjen vesijärjestelmien riskinarviointi. Kyseisessä riskinarvioinnissa on oltava seuraavat osat:
 - a) yleinen analyysi mahdollisista riskeistä, jotka liittyvät kiinteistöjen vesijärjestelmiin ja niihin liittyviin tuotteisiin ja materiaaleihin, sekä siitä, vaikuttavatko nämä mahdolliset riskit veden laatuun siinä kohdassa, missä sitä otetaan hanoista, joita käytetään yleensä ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä varten; tämä yleinen analyysi ei sisällä yksittäisten ominaisuuksien analyysiä; ja
 - b) liitteessä I olevassa D osassa lueteltujen muuttujien seuranta tiloissa, joissa on havaittu erityisiä veden laatuun ja ihmisten terveyteen liittyviä riskejä a alakohdan mukaisesti tehdyn yleisen analyysin aikana.

Legionella-bakteerin tai lyijyn osalta jäsenvaltiot voivat päättää keskittää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun seurannan ensisijaisiin tiloihin.

2. Jos jäsenvaltiot toteavat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti tehdyn yleisen analyysin perusteella, että kiinteistöjen vesijärjestelmistä tai niihin liittyvistä tuotteista ja materiaaleista aiheutuu riski ihmisten terveydelle, tai jos 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti suoritettu seuranta osoittaa, että liitteessä I olevassa D osassa esitettyjä muuttujien arvoja ei noudateta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä sen riskin poistamiseksi tai vähentämiseksi, ettei liitteessä I olevassa D osassa esitettyjä muuttujien arvoja noudateta.

Legionella-bakteerin osalta kyseisiä toimenpiteitä on suunnattava ainakin ensisijaisiin tiloihin.

3. Kiinteistön vedenjakeluun liittyvien riskien vähentämiseksi kaikissa kiinteistöjen vesijärjestelmissä jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia seuraavia toimenpiteitä harkitaan ja että merkityksellisiksi katsotut toimenpiteet toteutetaan:
- a) kannustetaan julkisten ja yksityisten tilojen omistajia toteuttamaan kiinteistön vesijärjestelmän riskinarviointi;
 - b) tiedotetaan kuluttajille ja julkisten ja yksityisten tilojen omistajille toimenpiteistä sen riskin poistamiseksi tai vähentämiseksi, ettei ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laatuvaatimuksia noudateta kiinteistön vesijärjestelmän vuoksi;
 - c) neuvotaan kuluttajia ihmisten käyttöön tarkoitettun veden kulutuksen ja käytön edellytyksistä sekä mahdollisista toimista, joilla vältetään mainittujen riskien toistuminen;

- d) edistetään koulutusta putkiasentajille ja muille ammattilaisille, jotka ovat tekemisissä kiinteistöjen vesijärjestelmien kanssa ja asentavat ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvia tuotteita ja materiaaleja;
- e) *Legionella*-bakteerin osalta varmistetaan, että toteutetaan toimivia ja riskiin nähden oikeasuhteisia valvonta- ja hallintatoimenpiteitä, joilla ehkäistään mahdollisia taudinpurkauksia ja vastataan niihin; ja
- f) lyijyn osalta toteutetaan toimenpiteitä lyijystä tehtyjen osien korvaamiseksi nykyisissä kiinteistöjen vesijärjestelmissä, jos se on taloudellisesti ja teknisesti toteutettavissa.

11 artikla

Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien hygieniasta koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava 4 artiklan soveltamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottoon, käsittelyyn, varastointiin tai jakeluun tarkoitetuissa uusissa laitteistoasennuksissa tai, kun on kyse korjaustöistä tai laitteistojen uusimisesta, nykyisissä laitteistoissa käytettäväksi suunnitellut materiaalit, jotka joutuvat kosketuksiin ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa, eivät
 - a) suoraan tai välillisesti vaaranna ihmisten terveyden suojelua tässä direktiivissä säädetyllä tavalla;
 - b) vaikuta haitallisesti veden väriin, hajuun tai makuun;

- c) lisää mikrobien kasvua;
- d) päästä veteen liukenemaan vieraita aineita suurempina määrinä kuin materiaalin käyttötarkoituksen mukaan on tarpeellista.

2. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä erityisten hygieniää koskevien vähimmäisvaatimusten asettamiseksi ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuville materiaaleille liitteessä V asetettujen periaatteiden mukaisesti. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetaan:

- a) viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] testaus- ja hyväksymismenetelmät lähtöaineille, koostumuksille ja ainesosille, jotka sisällytetään EU:ssa sallittujen lähtöaineiden, koostumusten tai ainesosien luetteloihin, mukaan lukien aine- tai materiaali-kohtaiset siirtymien raja-arvot ja tieteelliset ennakkoehdot;
- b) viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] kemikaaliviraston kokoamien, viimeiset voimassaolopäivät sisältävien luetteloiden perusteella luettelot EU:ssa sallituista lähtöaineista, koostumuksista tai ainesosista kunkin materiaalityypin osalta (orgaaninen, sementtimäinen, metallinen, emali ja keraaminen tai muu epäorgaaninen materiaali), joiden käyttö on sallittu ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevien materiaalien tai tuotteiden valmistuksessa, mukaan lukien tarvittaessa ehdot niiden käytölle ja siirtymien raja-arvot, jotka määritetään tämän alakohdan a alakohdan mukaisesti hyväksyttyjen menetelmien perusteella ja ottaen huomioon 3 ja 4 kohta;

- c) viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] testaus- ja hyväksymismenettelyt ja -menetelmät lopullisille materiaaleille, joita käytetään tuotteessa, joka on valmistettu EU:ssa sallittujen aineiden luetteloihin merkityistä lähtöaineista, koostumuksista tai ainesosista, mukaan lukien:
- i) testiveteen siirtyneiden testattavien merkityksellisten aineiden ja muiden muuttujien, kuten sameuden, maun, hajun, värin, orgaanisen hiilen kokonaismäärän, odottamattomien aineiden päästöjen ja mikrobien kasvun lisääntymisen, tunnistaminen;
 - ii) vaikutuksia veden laatuun mittaavat testausmenetelmät ottaen huomioon mahdolliset asiaankuuluvat eurooppalaiset standardit;
 - iii) hyväksymis-/hylkäysperusteet testituloksia varten; niissä otetaan huomioon muun muassa muuntokertoimet aineiden siirtymälle testiveteen hanasta arvioitaville tasoille, ja soveltamis- tai käyttöehdot, jos se on tarpeen.

Täytäntöönpanosäädökset, joista tässä kohdassa säädetään, hyväksytään 22 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti hyväksyttävät ensimmäiset EU:ssa sallittujen aineiden luettelot perustuvat muun muassa nykyisiin kansallisiin sallittujen aineiden luetteloihin, muihin voimassa oleviin kansallisiin säännöksiin ja riskinarviointeihin, joiden perusteella tällaiset kansalliset luettelot on vahvistettu. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on annettava kemikaalivirastolle tiedoksi kaikki voimassa olevat kansalliset sallittujen aineiden luettelot, muut säännökset ja saatavilla olevat arviointiasiakirjat viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

EU:ssa sallittujen orgaanisia materiaaleja koskevien lähtöaineiden luettelossa on otettava huomioon komission asetuksen (EY) N:o 1935/2004 5 artiklan nojalla vahvistama luettelo.

4. EU:ssa sallittujen aineiden luetteloiden on sisällettävä vain ne lähtöaineet, koostumukset tai ainesosat, joita on 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaan sallittua käyttää.

EU:ssa sallittujen aineiden luetteloiden on sisällettävä viimeiset voimassaolopäivät kemikaaliviraston antaman suosituksen perusteella. Viimeiset voimassaolopäivät on vahvistettava erityisesti aineiden vaarallisten ominaisuuksien, taustalla olevien riskinarviointien laadun sekä sen perusteella, missä määrin kyseiset riskinarviot ovat ajan tasalla. EU:ssa sallittujen aineiden luettelot voivat sisältää myös siirtymäsäännöksiä.

Kemikaalivirastolta saatujen, 6 kohdassa tarkoitettujen lausuntojen perusteella komissio tarkastelee 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä säännöllisesti uudelleen ja saattaa ne tarvittaessa ajan tasalle uusimman tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella.

Ensimmäinen uudelleentarkastelu saatetaan päätökseen 15 vuoden kuluessa ensimmäisen EU:ssa sallittujen aineiden luettelon hyväksymisestä.

Komissio varmistaa, että kaikki asiaankuuluvat säädökset tai standardointitoimeksiannot, jotka se hyväksyy muun unionin lainsäädännön nojalla, ovat yhdenmukaisia tämän direktiivin kanssa.

5. Talouden toimijoiden tai asiaankuuluvien viranomaisten on toimitettava hakemukset kemikaalivirastolle lähtöaineiden, koostumusten tai ainesosien sisällyttämiseksi EU:ssa sallittujen aineiden luetteloihin tai niiden poistamiseksi niistä.

Komissio antaa 21 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi delegoituja säädöksiä vahvistamalla hakuprosessia koskevan menettelyn, tietovaatimukset mukaan luettuna. Menettelyssä on varmistettava, että hakemuksiin liitetään riskinarvioinnit ja että talouden toimijat tai asiaankuuluvat viranomaiset toimittavat riskinarviointiin tarvittavat tiedot tietyssä muodossa.

6. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla perustetun kemikaaliviraston riskinarviointikomitean on annettava lausunto kaikista 5 kohdan nojalla toimitetuista hakemuksista kyseisessä kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetun aikarajan puitteissa. Kyseisiin delegoituihin säädöksiin voidaan sisällyttää myös muita menettelysäännöksiä, jotka koskevat hakuprosessia sekä kemikaaliviraston riskinarviointikomitean lausuntojen antamista.

7. Jäsenvaltioiden on katsottava, että tuotteet, jotka on hyväksytty 2 kohdassa säädettyjen erityisten hygieniää koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti, ovat 1 kohdassa asetettujen vaatimusten mukaisia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin soveltamiseksi markkinoille voidaan saattaa ainoastaan sellaisia ihmisten käyttöön tarkoitettua veden kanssa kosketuksissa olevia tuotteita, joissa käytetään tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyjä lopullisia materiaaleja.

Tämä ei estä jäsenvaltioita hyväksymästä tiukempia suojatoimenpiteitä lopullisten materiaalien käytölle erityisissä tai asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa SEUT 193 artiklan mukaisesti, etenkin silloin kun paikallisen raakaveden erityinen laatu sitä edellyttää. Tällaisista toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle.

Tämän artiklan soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sovelletaan asetusta (EU) 2019/1020.

8. Komissio antaa 21 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi delegoituja säädöksiä määrittämällä asianmukaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn, jota sovelletaan tämän artiklan soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 768/2008/EY¹ liitteessä II esitettyjen moduulien perusteella. Määrittäessään, mitä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä on käytettävä, komissio varmistaa tämän direktiiviin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden noudattamisen ottaen samalla huomioon suhteellisuusperiaatteen. Tätä tarkoitusta varten komissio ottaa lähtökohdaksi asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä V suoritustason pysyvyyden arviointia ja varmentamista varten vahvistetun järjestelmän 1+ tai jonkin sitä pääpiirteittäin vastaavan menettelyn, paitsi jos se ei olisi oikeasuhteista. Tässä kohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset sisältävät myös sääntöjä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten nimeämiseksi, jos niitä osallistuu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyihin.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

9. Kunnes 2 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään, jäsenvaltioilla on oikeus pitää voimassa tai hyväksyä kansallisia toimenpiteitä erityisistä hygieniää koskevista vähimmäisvaatimuksista 1 kohdassa tarkoitetuille materiaaleille edellyttäen, että kyseiset toimenpiteet täyttävät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräykset.
10. Komissio pyytää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012¹ 10 artiklan mukaisesti yhtä tai useampaa eurooppalaista standardointiorganisaatiota laatimaan ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevien tuotteiden yhdenmukaista testausta ja arviointia koskevan standardin helpottaakseen tämän artiklan noudattamista.
11. Komissio antaa 21 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi delegoituja säädöksiä vahvistamalla yhdenmukaistetut eritelmät näkyvissä oleville, selville ja pysyville merkinnöille, joilla osoitetaan, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevat tuotteet ovat tämän artiklan säännösten mukaisia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

12. Komissio tarkastelee tässä artiklassa esitetyn järjestelmän toimivuutta erityisesti asetusten (EY) N:o 1935/2004 ja (EU) N:o 305/2011 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [yhdeksän vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä], ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan,
- a) suojellaanko ihmisten terveyttä tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvien kysymysten osalta riittävästi koko unionissa;
 - b) toimivatko ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksissa olevien tuotteiden sisämarkkinat moitteettomasti;
 - c) onko tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvista kysymyksistä esitettävä uusia säädösehdotuksia.

12 artikla

Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien käsittelykemikaalien ja suodatinaineiden vähimmäisvaatimukset

1. Edellä 4 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvat käsittelykemikaalit ja suodatinaineet eivät
- a) suoraan tai välillisesti vaaranna ihmisten terveyden suojelua tässä direktiivissä säädetyllä tavalla;

- b) vaikuta haitallisesti veden väriin, hajuun tai makuun;
 - c) tahattomasti lisää mikrobien kasvua;
 - d) aiheuta vieraiden aineiden liukenemista veteen enempää kuin niiden käyttötarkoituksen mukaan on tarpeellista.
2. Tämän artiklan vaatimusten kansallista täytäntöönpanoa varten sovelletaan vastaavasti 4 artiklan 2 kohtaa.
3. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti ja käyttämällä asiaankuuluvia eurooppalaisia standardeja, jotka koskevat tiettyjä käsittelykemikaaleja tai suodatinaineita, jäsenvaltioiden on varmistettava, että käsittelykemikaalien ja suodatinaineiden puhtaus arvioidaan ja tällaisten käsittelykemikaalien ja suodatinaineiden laatu taataan, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 528/2012 soveltamista.

13 artikla

Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua seurataan säännöllisesti tämän artiklan ja liitteessä II olevan A ja B osan mukaisesti, jotta tarkistetaan, että kuluttajien saatavilla oleva vesi täyttää tämän direktiivin vaatimukset ja noudattaa erityisesti 5 artiklan mukaisesti asetettuja muuttujien arvoja. Näytteet ihmisten käyttöön tarkoitetusta vedestä on otettava niin, että ne edustavat sen laatua koko vuoden aikana.

2. Edellä 1 kohdassa asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi on laadittava asianmukaiset seurantaohjelmat kaikkea ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä varten liitteessä II olevan A osan mukaisesti. Näiden seurantaohjelmien on oltava vedentoimitusjärjestelmäkohtaisia, ja niissä on otettava huomioon vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden ja toimitusjärjestelmien riskinarvioinnin tulokset, ja niiden on koostuttava seuraavista osista:
- a) liitteessä I olevassa A, B ja C osassa lueteltujen muuttujien sekä 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettujen muuttujien seuranta liitteen II mukaisesti ja, jos toteutetaan toimitusjärjestelmän riskinarviointi, 9 artiklan ja liitteessä II olevan C osan mukaisesti, ellei jäsenvaltio päättä, että yksi näistä muuttujista voidaan poistaa seurattavien muuttujien luettelosta 8 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdan tai 9 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti;
 - b) liitteessä I olevassa D osassa lueteltujen muuttujien seuranta kiinteistöjen vesijärjestelmien riskinarviointia varten 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;
 - c) tarkkailtavien aineiden luetteloon sisältyvien aineiden ja yhdisteiden seuranta tämän artiklan 8 kohdan viidennen alakohdan mukaisesti;
 - d) vaaran ja vaaratilanteiden tunnistamista varten tehtävä seuranta 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti;
 - e) käyttötarkkailu liitteessä II olevan A osan 3 kohdan mukaisesti.

3. Näytteenottokohdat määrää toimivaltainen viranomainen, ja niiden on oltava liitteessä II olevassa D osassa esitettyjen asianmukaisten vaatimusten mukaiset.
4. Jäsenvaltioiden on noudatettava liitteessä III esitettyjä muuttujien määrittystä koskevia eritelmiä seuraavien periaatteiden mukaisesti:
 - a) muita kuin liitteessä III olevassa A osassa määritettyjä analyysimenetelmiä voidaan käyttää sillä edellytyksellä, että voidaan osoittaa niillä saatavien tulosten olevan vähintään yhtä luotettavia kuin liitteessä III olevassa A osassa määritetyillä menetelmillä saavutetut tulokset toimittamalla komissiolle kaikki asianmukainen tieto kyseisistä menetelmistä ja niiden vastaavuudesta;
 - b) liitteessä III olevassa B osassa luetelluille muuttujille voidaan käyttää mitä tahansa analyysimenetelmää sillä edellytyksellä, että se täyttää kyseisissä osissa säädetty vaatimukset.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäseurantaa suoritetaan tapauskohtaisesti sellaisten aineiden ja pieneliöiden osalta, joille ei ole asetettu 5 artiklan mukaisia muuttujien arvoja, jos on syytä epäillä niitä olevan sellaisia määriä tai pitoisuuksia, joista voi olla vaaraa ihmisten terveydelle.
6. Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] 21 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä hyväksymällä menetelmä, jolla mitataan mikromuoveja niiden sisällyttämiseksi tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun tarkkailtavien aineiden luetteloon, kunhan kyseisessä kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

7. Komissio vahvistaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] tekniset suuntaviivat analyysimenetelmistä muuttujien 'PFAS:t yhteensä' ja 'PFAS-aineiden summa' mukaisten per- ja polyfluoroalkyylien seurantaan varten, mukaan lukien toteamisrajat, muuttujien arvot ja näytteenottotiheys.
8. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä sellaisia aineita tai yhdisteitä, jotka aiheuttavat terveysperusteista huolta yleisölle tai tieteelliselle yhteisölle, kuten lääkkeitä, hormonaalisia haitta-aineita ja mikromuoveja, koskevan tarkkailtavien aineiden luettelon, jäljempänä 'tarkkailtavien aineiden luettelo', vahvistamiseksi ja saattamiseksi ajan tasalle.

Tarkkailtavien aineiden luetteloon lisätään aineita ja yhdisteitä, kun niitä todennäköisesti on ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä ja ne voisivat aiheuttaa mahdollisen riskin ihmisten terveydelle. Tätä varten komissio hyödyntää erityisesti WHO:n tieteellistä tutkimusta. Uusien aineiden tai yhdisteiden lisääminen on perusteltava asianmukaisesti 1 ja 4 artiklan nojalla.

Beeta-estradioli ja nonyyylifenoli on sisällytettävä ensimmäiseen tarkkailtavien aineiden luetteloon ottaen huomioon niiden hormonitoimintaa häiritsevät ominaisuudet ja niistä ihmisten terveydelle aiheutuva riski. Ensimmäinen tarkkailtavien aineiden luettelo on vahvistettava viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [yhden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Tarkkailtavien aineiden luettelossa on ilmoitettava ohjearvo kullekin aineelle tai yhdisteelle ja tarvittaessa mahdollinen analyysimenetelmä, josta ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seurantavaatimukset, jotka koskevat tarkkailtavien aineiden luetteloon sisältyvien aineiden tai yhdisteiden mahdollista esiintymistä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden toimitusketjun asiaankuuluvissa kohdissa.

Tätä varten jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon tämän direktiivin 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot ja voivat käyttää direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY tai muun asiaankuuluvan unionin lainsäädännön mukaisesti kerättyjä seurantatietoja, jotta päällekkäiset seurantavaatimukset voidaan välttää.

Seurantatulokset on sisällytettävä 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti luotuihin tietokokonaisuuksiin yhdessä 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti suoritettun seurannan tulosten kanssa.

Jos tarkkailtavien aineiden luettelossa olevaa ainetta tai yhdistettä havaitaan 8 artiklan 2 kohdan tai tämän kohdan viidennen alakohdan mukaisesti pitoisuuksina, jotka ylittävät tarkkailtavien aineiden luettelossa esitetyt ohjearvot, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia toimenpiteitä harkitaan ja että merkityksellisiksi katsotut toimenpiteet toteutetaan:

- a) 8 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetut ennaltaehkäisevät toimenpiteet, hillitsevät toimenpiteet tai asianmukainen seuranta vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueilla tai raakavedessä;
- b) veden toimittajien vaatiminen suorittamaan kyseisten aineiden tai yhdisteiden seurantaa 8 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti;

- c) veden toimittajien vaatiminen varmistamaan, että käsittely on riittävä ohjearvon saavuttamiseksi, ja tarvittaessa optimoimaan käsittely; ja
- d) 14 artiklan 6 kohdan mukaiset korjaavat toimenpiteet, jos jäsenvaltiot katsovat sen olevan tarpeen ihmisten terveyden suojelemiseksi.

Tässä kohdassa säädetyt täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Korjaavat toimenpiteet ja käytön rajoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki puutteet 5 artiklan mukaisesti asetettujen muuttujien arvojen noudattamisessa tutkitaan heti syiden selville saamiseksi.
2. Jos ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi ei 4 artiklan 1 kohdassa asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi toteutetuista toimenpiteistä huolimatta noudata 5 artiklan mukaisesti asetettujen muuttujien arvoja, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että tarvittavat korjaavat toimenpiteet kyseisen veden laadun palauttamiseksi toteutetaan mahdollisimman pian, ja priorisoitava niiden täytäntöönpanoa ottaen huomioon muun muassa sen, missä määrin kyseinen muuttujan arvo on ylittynyt, sekä tähän liittyvän ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvan vaaran, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Jos liitteessä I olevassa D osassa esitettyjä muuttujien arvoja ei noudateta, korjaaviin toimenpiteisiin on kuuluttava 10 artiklan 3 kohdassa esitetyt toimenpiteet.

3. Riippumatta siitä, onko muuttujien arvojen noudattamisessa ollut puutteita, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten terveyttä mahdollisesti vaarantavan ihmisten käyttöön tarkoitetun veden jakelu kielletään tai sen käyttöä rajoitetaan sekä toteutetaan muut korjaavat toimenpiteet, jotka ovat tarpeen ihmisten terveyden suojelemiseksi.

Jos liitteessä I olevassa A ja B osassa esitettyjä muuttujien arvoja koskevia vähimmäisvaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on katsottava tämä mahdolliseksi vaaraksi ihmisten terveydelle, paitsi jos toimivaltainen viranomainen katsoo muuttujien arvojen poikkeaman olevan merkitykseltään vähäinen.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa kuvatuissa tapauksissa jäsenvaltioiden on mahdollisimman nopeasti toteutettava kaikki seuraavat toimenpiteet, jos muuttujien arvojen poikkeama katsotaan mahdolliseksi vaaraksi ihmisten terveydelle:

- a) ilmoitetaan kaikille asianomaisille kuluttajille mahdollisesta vaarasta ihmisten terveydelle ja sen syystä, muuttujan arvon ylityksestä sekä toteutetuista korjaavista toimenpiteistä, mukaan lukien kiellot tai käyttörajoitukset taikka muut toimet;
- b) annetaan kuluttajille ja saatetaan säännöllisesti ajan tasalle neuvoja veden kulutuksen ja käytön edellytyksistä ja otetaan erityisesti huomioon väestöryhmät, joiden veteen liittyvät terveysriskit ovat lisääntyneet; ja
- c) ilmoitetaan kuluttajille tilanteesta, kun on todettu, ettei ihmisten terveydelle enää aiheudu vaaraa, ja ilmoitetaan heille, että palvelu on palautunut normaaliksi.

5. Toimivaltaisten viranomaisten tai muiden asianmukaisten tahojen on päätettävä, mihin toimiin 3 kohdan mukaisesti on ryhdyttävä, ottaen huomioon myös ne riskit ihmisten terveydelle, joita ihmisten käyttöön tarkoitetun veden jakelun keskeyttäminen tai sen käytön rajoittaminen aiheuttaisi.
6. Siinä tapauksessa, että liitteessä I olevassa C osassa esitettyjä muuttujien arvoja tai selityksiä ei noudateta, jäsenvaltioiden on arvioitava, aiheuttaako poikkeama riskin ihmisten terveydelle. Niiden on toteutettava korjaavat toimenpiteet ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun palauttamiseksi, jos se on tarpeen ihmisten terveyden suojelemiseksi.

15 artikla

Poikkeukset

1. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa säätää poikkeuksista liitteessä I olevassa B osassa esitettyihin tai 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettuihin muuttujien arvoihin niiden itse määrittämään enimmäisarvoon asti sillä edellytyksellä, ettei tällaisista poikkeuksista aiheudu mahdollista vaaraa ihmisten terveydelle ja ettei ihmisten käyttöön tarkoitetun veden jakelusta kyseisellä alueella voida huolehtia millään muulla kohtuulliseksi katsotulla tavalla. Tällaiset poikkeukset on rajoitettava seuraaviin tapauksiin:
 - a) ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottamiseen käytettävä uusi vedenmuodostumisalue;
 - b) ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottamiseen käytettävällä vedenmuodostumisalueella havaittu uusi pilaantumislähde tai äskettäin tutkitut tai havaitut uudet muuttajat; tai

- c) olemassa olevalla ihmisten käyttöön tarkoitettun veden ottamiseen käytettävällä vedenmuodostumisalueella tapahtunut ennakoimaton ja poikkeuksellinen tilanne, joka voisi johtaa muuttujien arvojen väliaikaiseen rajoitettuun ylittymiseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen poikkeuksien voimassaolojakso on rajoitettava mahdollisimman lyhyeksi, eikä se saa ylittää kolmea vuotta. Kyseisen poikkeusjakson loppupuolella jäsenvaltioiden on tehtävä tilannekatsaus sen määrittämiseksi, onko riittävää edistystä tapahtunut.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa jäsenvaltio voi myöntää toisen poikkeuksen ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan osalta. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää tällaisen toisen poikkeuksen, sen on toimitettava komissiolle tilannekatsauksen tulokset sekä perustelut toisen poikkeuksen myöntämispäätökselle. Tällainen toinen poikkeus ei saa olla yli kolmen vuoden pituinen.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti myönnettyssä poikkeuksessa on määriteltävä seuraavat seikat:

- a) poikkeuksen syy,
- b) kyseinen muuttuja, aiemmat asiaa koskevat seurantatulokset ja suurin poikkeuksen nojalla sallittu muuttujan arvo,
- c) maantieteellinen alue, päivittäin toimitetun veden määrä, väestö, jota asia koskee, sekä tieto siitä, vaikuttaako tilanne johonkin asiaankuuluvaan elintarvikealan toimijaan,

- d) asianmukainen seurantasuunnitelma, johon sisältyy tarvittaessa tihennetty seuranta,
- e) yhteenveto tarvittavia korjaavia toimenpiteitä koskevasta suunnitelmasta aikatauluineen sekä kustannusarvio ja määräykset tilannekatsauksen tekemisestä, ja
- f) poikkeuksen kesto.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat muuttujan arvon poikkeaman olevan merkitykseltään vähäinen ja jos 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteutettavat toimet ovat riittävät ongelman korjaamiseksi 30 päivän kuluessa, tämän artiklan 2 kohdassa esitettyjä tietoja ei tarvitse täsmentää poikkeuksessa.

Tässä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten tai muiden asiaankuuluvien elinten on määriteltävä poikkeuksessa pelkästään kyseisen muuttujan korkein sallittu arvo sekä aika, jonka kuluessa ongelma on korjattava.

4. Jos tietyn muuttujan arvo on poikennut sallitusta arvosta tietyssä veden toimituksessa yhteensä yli 30 päivänä edeltäneiden 12 kuukauden aikana, 3 kohtaan ei voi enää vedota.
5. Jäsenvaltion, joka on myöntänyt tässä artiklassa tarkoitetun poikkeuksen, on varmistettava, että poikkeuksen vaikutuspiiriin kuuluvalla väestöllä ilmoitetaan viipymättä kyseisestä poikkeuksesta ja sen ehdoista asianmukaisella tavalla. Jäsenvaltion on lisäksi huolehdittava siitä, että väestöryhmille, joille poikkeuksesta voi koitua erityinen riski, annetaan tarvittaessa ohjeet.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja velvoitteita ei sovelleta 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, elleivät toimivaltaiset viranomaiset toisin päätä.

6. Tätä artiklaa ei sovelleta pullotettuun tai säiliöihin pakattuun ihmisten käyttöön tarkoitettuun veteen.

16 artikla

Ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on vedenjakelua koskevat paikalliset, alueelliset ja kulttuuriset näkökulmat ja olosuhteet huomioon ottaen toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla parannetaan ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuutta kaikille, erityisesti jäsenvaltioiden itsensä määrittämille heikoimmassa asemassa oleville ja syrjäytyneille ryhmille, tai säilytetään sen saatavuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista.

Tätä varten jäsenvaltioiden on

- a) tunnistettava ihmiset, joilla ei ole mahdollisuutta saada tai joilla on rajallinen mahdollisuus saada ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä, mukaan lukien heikoimmassa asemassa olevat ja syrjäytyneet ryhmät, sekä syyt tällaiseen saatavuuden puuttumiseen;
- b) arvioitava mahdollisuuksia parantaa tällaisten ihmisten mahdollisuuksia saada vettä;

- c) tiedotettava tällaisille ihmisille mahdollisuuksista liittyä vedenjakeluverkkoon tai vaihtoehtoisista keinoista saada ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä;
- d) toteutettava tarpeelliseksi katsomiaan ja asianmukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuus heikoimmassa asemassa oleville ja syrjäytyneille ryhmille.

2. Ihmisten käyttöön tarkoitettun hanaveden käytön edistämiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos se on teknisesti mahdollista, julkisiin ulko- ja sisätiloihin sijoitetaan laitteistoja oikeassa suhteessa tällaisten toimenpiteiden tarpeeseen nähden ja ottaen huomioon paikalliset erityisolosuhteet, kuten ilmasto ja maantiede.

Jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa seuraavat toimenpiteet ihmisten käyttöön tarkoitettun hanaveden käytön edistämiseksi:

- a) lisätään tietoisuutta lähimmistä ulko- tai sisätiloissa olevista laitteistoista;
- b) käynnistetään kampanjoita, joilla tiedotetaan kansalaisille tällaisen veden laadusta;
- c) kannustetaan tällaisen veden tarjoamiseen julkishallinnoissa ja julkisissa rakennuksissa;
- d) kannustetaan tällaisen veden tarjoamiseen ilmaiseksi tai pientä palvelumaksua vastaan asiakkaille ravintoloissa, ruokaloissa ja ateriapalveluissa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisille viranomaisille annettavaa tarvittavaa apua, jonka jäsenvaltiot määrittelevät, helpotetaan tässä artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi.

17 artikla

Tiedottaminen yleisölle

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskevat asianmukaiset ja ajan tasalle saatetut tiedot ovat saatavilla liitteen IV mukaisesti ja sovellettavia tietosuojasääntöjä noudattaen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki ihmisten käyttöön tarkoitetun veden toimituksen kattamat henkilöt saavat säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa pyytämättä seuraavat tiedot kaikkein sopivimmassa ja helposti saatavilla olevassa muodossa, esimerkiksi laskuissa tai digitaalisesti esimerkiksi älysovelluksilla:
 - a) tiedot ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta, mukaan lukien osoitinmuuttujat;
 - b) toimitetun ihmisten käyttöön tarkoitetun veden hinta litraa ja kuutiometriä kohti;
 - c) kotitalouden kuluttama määrä, vähintään vuosi- ja laskutuskausikohtaisesti, yhdessä kotitalouden kulutuksen vuosittaisten suuntausten kanssa, jos tämä on teknisesti toteutettavissa ja jos nämä tiedot ovat veden toimittajan saatavilla;

- d) kotitalouden vuosittaisen vedenkulutuksen vertailut kotitalouksien keskimääräisen kulutuksen kanssa c alakohdan mukaisesti soveltuviissa tapauksissa;
 - e) linkki verkkosivustoon, joka sisältää liitteessä IV esitetyt tiedot.
3. Edellä oleva 1 ja 2 kohta eivät rajoita direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista.

18 artikla

Täytäntöönpanon seuranta koskevat tiedot

1. Rajoittamatta direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista jäsenvaltioiden on ympäristökeskuksen avustamana:
- a) luotava viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] ja saatettava ajan tasalle joka kuudes vuosi sen jälkeen tietokokonaisuus, joka sisältää tiedot ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saatavuuden parantamiseksi ja käytön edistämiseksi 16 artiklan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä sekä siitä väestön osuudesta, jolla on mahdollisuus saada ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä; tähän ei sisälly pulloitettu tai säiliöihin pakattu vesi;

- b) luotava viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [neljän ja puolen vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] ja saatettava ajan tasalle joka kuudes vuosi sen jälkeen tietokokonaisuus, joka sisältää 8 artiklan mukaisesti toteutettuun vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarviointiin ja riskienhallintaan liittyviä tietoja, ja luotava viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] ja saatettava ajan tasalle joka kuudes vuosi sen jälkeen tietokokonaisuus, joka sisältää 10 artiklan mukaisesti toteutettuun kiinteistöjen vesijärjestelmien riskinarviointiin liittyviä tietoja, ja jossa esitetään seuraavat tiedot:
- i) 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaiset tiedot vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueista;
 - ii) 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ja 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti suoritettujen seurannan tulokset; ja
 - iii) tiivistetyt tiedot 8 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä, mukaan lukien tiedot 10 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden tyypistä ja saavutetusta edistymisestä;
- c) luotava ja saatettava sen jälkeen vuosittain ajan tasalle tietokokonaisuus, joka sisältää seurantatulokset, jotka liittyvät liitteessä I olevissa A ja B osassa esitettyjen muuttujien arvojen ylityksiin ja jotka on kerätty 9 ja 13 artiklan mukaisesti, sekä tiedot korjaavista toimenpiteistä, jotka on suoritettu 14 artiklan mukaisesti;

- d) luotava ja saatettava sen jälkeen vuosittain ajan tasalle tietokokonaisuus, joka sisältää tiedot ihmisten käyttöön tarkoitettuun veteen liittyvistä häiriöistä, joista on aiheutunut mahdollinen riski ihmisten terveydelle, riippumatta siitä, onko muuttujien arvoja jäänyt noudattamatta, jos häiriöt ovat kestäneet yli 10 peräkkäistä päivää ja vaikuttaneet yli 1000 ihmiseen, mukaan lukien kyseisten häiriöiden syyt ja 14 artiklan mukaisesti toteutetut korjaavat toimenpiteet; ja
- e) luotava ja saatettava sen jälkeen vuosittain ajan tasalle tietokokonaisuus, joka sisältää tiedot kaikista 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista, mukaan lukien 15 artiklan 2 kohdassa säädetyt tiedot.

Jos mahdollista, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietokokonaisuuksien esittämiseen on käytettävä paikkatietopalveluja sellaisina kuin ne on määritetty direktiivin 2007/2/EY 3 artiklan 4 kohdassa.

- 2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolla, ympäristökeskuksella ja Euroopan tautienehkäisy- ja -valvontakeskuksella on pääsy 1 kohdassa tarkoitettuihin tietokokonaisuuksiin.
- 3. Ympäristökeskuksen on julkaistava ja saatettava ajan tasalle unionin laajuinen yleiskatsaus jäsenvaltioiden keräämien tietojen perusteella säännöllisesti tai komission pyynnöstä.

Unionin laajuisen yleiskatsauksen on tilanteen mukaan sisällettävä tämän direktiivin tuotosten, tulosten ja vaikutusten indikaattorit, unionin laajuiset yleiskartat ja jäsenvaltioiden yleiskatsaukset.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään 1 ja 3 alakohdan mukaisesti toimitettavien tietojen muoto ja niiden esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien yksityiskohtaiset vaatimukset 3 kohdassa tarkoitetuista indikaattoreista, unionin laajuisista yleiskartoista ja jäsenvaltioiden yleiskatsauksista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
5. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä artiklasta jollakin direktiivin 2007/2/EY 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista perusteista.

19 artikla

Arviointi

1. Komissio tekee viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] arvioinnin tästä direktiivistä. Tämän arvioinnin on perustuttava muun muassa seuraaviin tekijöihin:
 - a) tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatu kokemus;
 - b) jäsenvaltioiden 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti luomat tietokokonaisuudet ja ympäristökeskuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti laatimat unionin laajuiset yleiskatsaukset;
 - c) asianmukaiset tieteelliset, analyyttiset ja epidemiologiset tiedot;
 - d) WHO:n suositukset, jos niitä on käytettävissä.

2. Komissio kiinnittää tämän arvioinnin puitteissa erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin:
 - a) 7 artiklassa esitetty riskiperusteinen lähestymistapa;
 - b) 16 artiklassa vahvistetut ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saatavuuteen liittyvät säännökset;
 - c) 17 artiklassa ja liitteessä IV esitetyt säännökset yleisölle toimitettavista tiedoista.
3. Komissio toimittaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] ja sen jälkeen tarpeen mukaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen mikromuovien, lääkkeiden ja tarvittaessa muiden uutta huolta aiheuttavien epäpuhtauksien aiheuttamasta mahdollisesta uhasta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden lähteille ja siihen liittyvistä mahdollisista merkityksellisistä terveysriskeistä.

20 artikla

Liitteiden tarkistaminen ja muuttaminen

1. Komissio tarkistaa vähintään viiden vuoden välein liitteet I ja II tieteen ja tekniikan kehityksen perusteella ja 18 artiklan nojalla luotuihin tietokokonaisuuksiin sisältyvän veden turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden riskiperusteisen lähestymistavan perusteella, ja tekee tarvittaessa säädösehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 artiklan mukaisesti liitteen III muuttamiseksi tarvittaessa siten, että otetaan huomioon tieteen ja tekniikan kehitys.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 artiklan mukaisesti liitteessä I olevassa B osassa olevan bisfenoli A:n muuttujan arvon muuttamiseksi siinä määrin, kuin on tarpeen sen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, pääasiassa EFSA:ssa käynnissä olevan uudelleentarkastelun perusteella.

21 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä] viiden vuoden ajaksi 4 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 5, 8 ja 11 kohdassa, 13 artiklan 6 kohdassa ja 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 5, 8 ja 11 kohdassa, 13 artiklan 6 kohdassa ja 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 4 artiklan 3 kohdan, 11 artiklan 5, 8 ja 11 kohdan, 13 artiklan 6 kohdan ja 20 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

22 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

23 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä], ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset.

24 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1–18 artiklan, 23 artiklan ja liitteiden I–V noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

25 artikla

Siirtymäkausi

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi täyttää liitteessä I olevassa B osassa esitetyt seuraavien muuttujien arvot: bisfenoli A, kloraatti, kloriitti, haloetikkahapot, mikrokystiini-LR, PFAS:t yhteensä, PFAS-aineiden summa ja uraani.

2. ...kuun ... päivään ... asti [kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] veden toimittajilla ei ole velvollisuutta suorittaa ihmisten käyttöön tarkoitettun veden seurantaa 13 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa lueteltujen muuttujien osalta.

26 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 98/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VI olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, ... päivästä ...kuuta ... [kaksi vuotta ja yksi päivä tämän direktiivin voimaantulopäivästä], sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka koskevat määräaikoja liitteessä VI olevassa B osassa mainittujen direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Vapautuksia, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet direktiivin 98/83/EY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja joita edelleen sovelletaan ... päivänä ...kuuta ... [päivä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä], on edelleen sovellettava niiden voimassaolon loppuun saakka. Ne voidaan uusia tämän direktiivin 15 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos toista poikkeusta ei ole vielä myönnetty. Oikeutta pyytää komissiolta kolmatta poikkeusta direktiivin 98/83/EY 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti voidaan edelleen soveltaa niihin toisiin poikkeuksiin, joita edelleen sovelletaan ... päivänä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä].

27 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

28 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

IHMISTEN KÄYTTÖÖN TARKOITETUN VEDEN LAADUN ARVIOIMISEKSI KÄYTETTÄVIÄ MUUTTUJIEN ARVOJA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

A osa

Mikrobiologiset muuttujat

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Suolistoperäiset enterokokit	0	lukumäärä/100 ml	Pullotetulle tai säiliöihin pakatulle vedelle yksikkö on lukumäärä/250 ml.
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0	lukumäärä/100 ml	Pullotetulle tai säiliöihin pakatulle vedelle yksikkö on lukumäärä/250 ml.

B osa

Kemialliset muuttujat

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Akryyliamidi	0,10	µg/l	Muuttujan arvo 0,10 µg/l viittaa vedessä olevaan monomeerin jäännöspitoisuuteen, joka on laskettu tuoteselosteen mukaan veden kanssa kosketuksissa olevasta vastaavasta polymeeristä enimmillään irtoavasta tai liukenevasta määrästä.
Antimoni	10	µg/l	
Arseeni	10	µg/l	
Bentseeni	1,0	µg/l	
Bentso(a)-pyreeni	0,010	µg/l	
Bisfenoli A	2,5	µg/l	
Boori	1,5	mg/l	Muuttujan arvoa 2,4 mg/l sovelletaan, kun suolanpoistomenetelmällä käsitelty vesi on asianomaisen toimitusjärjestelmän pääasiallinen vedenlähde, tai alueilla, joilla geologiset olosuhteet voisivat johtaa suuriin booripitoisuuksiin pohjavedessä.
Bromaatti	10	µg/l	
Kadmium	5,0	µg/l	

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Kloraatti	0,25	mg/l	Muuttujan arvoa 0,70 mg/l sovelletaan, jos ihmisten käyttöön tarkoitetun veden desinfiointiin käytetään kloraattia synnyttävää desinfiointimenetelmää, erityisesti klooridioksidia. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä matalampaan arvoon desinfiointia vaarantamatta. Tämä muuttuja mitataan ainoastaan, jos käytetään tällaisia desinfiointimenetelmiä.
Kloriitti	0,25	mg/l	Muuttujan arvoa 0,70 mg/l sovelletaan, jos ihmisten käyttöön tarkoitetun veden desinfiointiin käytetään kloriittia synnyttävää desinfiointimenetelmää, erityisesti klooridioksidia. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä matalampaan arvoon desinfiointia vaarantamatta. Tämä muuttuja mitataan ainoastaan, jos käytetään tällaisia desinfiointimenetelmiä.
Kromi	25	µg/l	Muuttujan arvo 25 µg/l on saavutettava viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [15 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Siihen asti kromin muuttujan arvo on 50 µg/l.

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Kupari	2,0	mg/l	
Syanidit	50	µg/l	
1,2-dikloorietaani	3,0	µg/l	
Epikloorihydriini	0,10	µg/l	Muuttujan arvo 0,10 µg/l viittaa vedessä olevaan monomeerin jäännöspitoisuuteen, joka on laskettu tuoteselosteen mukaan veden kanssa kosketuksissa olevasta vastaavasta polymeeristä enimmillään irtoavasta tai liukenevasta määrästä.
Fluoridi	1,5	mg/l	
Haloetikkahapot (HAA)	60	µg/l	Tämä muuttuja mitataan ainoastaan, kun ihmisten käyttöön tarkoitettun veden desinfiointiin käytetään desinfiointimenetelmiä, jotka voivat synnyttää haloetikkahappoja. Se on seuraavien viiden edustavan aineen summa: monokloori-, dikloori- ja trikloorietikkahappo, mono- ja dibromietikkahappo.
Lyijy	5	µg/l	Muuttujan arvo 5 µg/l on saavutettava viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [15 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Siihen asti lyijyn muuttujan arvo on 10 µg/l.

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
			Kyseisen päivän jälkeen muuttujan arvo 5 µg/l on saavutettava vähintään kiinteistön vesijärjestelmään kuuluvassa toimituspisteessä. 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi sovelletaan muuttujan arvoa 5 µg/l hanasta.
Elohopea	1,0	µg/l	
Mikrokystiini-LR	1,0	µg/l	Tämä muuttuja on mitattava ainoastaan, jos vedenlähteessä on mahdollisesti kukintoja (jotka lisäävät syanobakteerien solutiheyttä tai kukinnanmuodostuspotentiaalia).
Nikkeli	20	µg/l	
Nitraatti	50	mg/l	Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytystä $[\text{nitraatti}]/50 + [\text{nitriitti}]/3 \leq 1$, jossa hakasulkeet tarkoittavat pitoisuusyksikköä mg/l nitraatin (NO ₃) ja nitriitin (NO ₂) osalta, noudatetaan ja että nitriittien osalta muuttujan arvo 0,10 mg/l toteutuu vedenkäsittelylaitokselta lähtevässä vedessä.
Nitriitti	0,50	mg/l	Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytystä $[\text{nitraatti}]/50 + [\text{nitriitti}]/3 \leq 1$, jossa hakasulkeet tarkoittavat pitoisuusyksikköä mg/l nitraatin (NO ₃) ja nitriitin (NO ₂) osalta, noudatetaan ja että nitriittien osalta muuttujan arvo 0,10 mg/l toteutuu vedenkäsittelylaitokselta lähtevässä vedessä.

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Torjunta-aineet	0,10	µg/l	'Torjunta-aineet' tarkoittaa: – orgaanisia hyönteismyrkkyjä, – orgaanisia rikkaruohomyrkkyyä, – orgaanisia sienimyrkkyjä, – orgaanisia ankeroismyrkkyyä, – orgaanisia punkkimyrkkyjä, – orgaanisia levämyrkkyyä, – orgaanisia jyrsijämyrkkyyä, – orgaanisia limantorjunta-aineita, – vastaavia tuotteita (muun muassa kasvunsäätelyaineita) sekä niiden aineenvaihduntatuotteita siten kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009¹ 3 artiklan 32 alakohdassa määritellään ja joiden katsotaan olevan merkityksellisiä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden osalta. Torjunta-aineen aineenvaihduntatuotetta pidetään merkityksellisenä ihmisten käyttöön tarkoitetussa vedessä, jos on syytä katsoa, että sillä on emoaineeseen verrattavia luontaisia ominaisuuksia sen torjunta-aineeseen liittyvän kohdetoiminnan osalta tai että joko se itse aiheuttaa tai sen hajoamistuotteet aiheuttavat terveysriskin kuluttajille.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
			Muuttujan arvoa 0,10 µg/l sovelletaan jokaiseen yksittäiseen torjunta-aineeseen. Aldriinin, dieldriinin, heptakloorin ja heptaklooriepoksidin osalta muuttujan arvo on 0,030 µg/l. Jäsenvaltioiden on määritettävä ohjearvo hallitakseen torjunta-aineiden ei-merkityksellisten aineenvaihduntatuotteiden esiintymistä ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä. Vain niitä torjunta-aineita, joita todennäköisesti on kyseisessä vedessä, on tarkkailtava. Komissio voi jäsenvaltioiden raportointien tietojen perusteella perustaa torjunta-aineiden ja niiden merkityksellisten aineenvaihduntatuotteiden tietokannan ottaen huomioon niiden mahdollisen esiintymisen ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä.
Torjunta-aineet yhteensä	0,50	µg/l	’Torjunta-aineet yhteensä’ tarkoittaa kaikkia edellisellä rivillä määriteltyjä seurannassa havaittuja ja määrällisesti ilmaistuja yksittäisiä torjunta-aineita yhteensä.

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
PFAS:t yhteensä	0,50	µg/l	'PFAS:t yhteensä' tarkoittaa per- ja polyfluoroalkyylien kokonaismäärää. Tätä muuttujan arvoa sovelletaan vasta, kun tekniset suuntaviivat tämän muuttujan seuraamista varten on laadittu 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sen jälkeen päättää käyttää jompaakumpaa muuttujista 'PFAS:t yhteensä' tai 'PFAS-aineiden summa' tai niitä molempia.
PFAS-aineiden summa	0,10	µg/l	'PFAS-aineiden summa' tarkoittaa kaikkien sellaisten liitteessä III olevan B osan 3 kohdassa lueteltujen per- ja polyfluoroalkyylien summaa, joita pidetään ongelmallisena ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kannalta. Tämä on alaryhmä sellaisille 'PFAS:t yhteensä' -ryhmään kuuluville aineille, jotka sisältävät kolmen tai useamman hiilen perfluoroalkyyli-ryhmiä (eli $-C_nF_{2n}-$, $n \geq 3$) tai kahden tai useamman hiilen perfluoroalkyylietheri-ryhmiä (eli $-C_nF_{2n}OC_mF_{2m}-$, n ja $m \geq 1$).
Polysykliset aromaattiset hiilivedyt	0,10	µg/l	Seuraavien määriteltyjen yhdisteiden pitoisuuksien summa: benzo-(b)-fluoranteeni, benzo-(k)-fluoranteeni, benzo-(ghi)-peryleeni ja indaani-(1,2,3-cd)-pyreeni.

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Seleeni	20	µg/l	Muuttujan arvoa 30 µg/l sovelletaan alueilla, joilla geologiset olosuhteet voisivat johtaa suuriin seleenipitoisuuksiin pohjavedessä.
Tetrakloorieteeni ja trikloorieteeni	10	µg/l	Näiden kahden muuttujan pitoisuuksien summa.
Trihalometaanit yhteensä	100	µg/l	Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä alhaisempaan muuttujan arvoon desinfiointia vaarantamatta. Se on seuraavien määriteltyjen yhdisteiden pitoisuuksien summa: kloroformi, bromoformi, dibromoklorometaani ja bromodiklorometaani.
Uraani	30	µg/l	
Vinyylikloridi	0,50	µg/l	Muuttujan arvo 0,50 µg/l viittaa vedessä olevaan monomeerin jäännöspitoisuuteen, joka on laskettu tuoteselosteen mukaan veden kanssa kosketuksissa olevasta vastaavasta polymeeristä enimmillään irtoavasta tai liukenevasta määrästä.

C osa

Osoitinmuuttujat

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Alumiini	200	µg/l	
Ammonium	0,50	mg/l	
Kloridi	250	mg/l	Vesi ei saa olla syövyttävää.
<i>Clostridium perfringens</i> mukaan lukien itiöt	0	lukumäärä/100 ml	Tämä muuttuja on mitattava, jos se on riskinarvioinnin perusteella aiheellista.
Väri	kuluttajien hyväksyttävissä, eikä epätavallisia muutoksia		
Johtavuus	2 500	µS cm ⁻¹ 20 °C lämpötilassa	Vesi ei saa olla aggressiivista.
Vetyionipitoisuus	≥ 6,5 ja ≤ 9,5	pH-yksikköä	Vesi ei saa olla aggressiivista. Pullotetun tai säiliöihin pakatun hiilihapottoman veden osalta vähimmäisarvo voidaan alentaa 4,5 pH-yksikköön. Vähimmäisarvo voi olla alempi sellaisen pullotetun tai säiliöihin pakatun veden osalta, joka sisältää luonnollista hiilihappoa tai johon sitä on keinotekoisesti lisätty.
Rauta	200	µg/l	
Mangaani	50	µg/l	
Haju	kuluttajien hyväksyttävissä, eikä epätavallisia muutoksia		

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Hapettuvuus	5,0	mg/l O ₂	Tätä muuttujaa ei tarvitse mitata, jos orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC) analysoidaan.
Sulfaatti	250	mg/l	Vesi ei saa olla syövyttävää.
Natrium	200	mg/l	
Maku	kuluttajien hyväksyttävissä, eikä epätavallisia muutoksia		
Pesäkkeiden lukumäärä 22° C	ei epätavallisia muutoksia		
Koliformiset bakteerit	0	lukumäärä/100 ml	Pullotetulle tai säiliöihin pakatulle vedelle yksikkö on lukumäärä/250 ml.
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC)	ei epätavallisia muutoksia		Tätä muuttujaa ei tarvitse mitata, jos veden jakelumäärä on alle 10 000 m ³ päivässä.
Sameus	kuluttajien hyväksyttävissä, eikä epätavallisia muutoksia		
Vesi ei saisi olla aggressiivista tai syövyttävää. Tätä sovelletaan erityisesti veteen, jota käsitellään (demineralisointi, pehmentäminen, kalvokäsittely, käänteisosmoosi jne.).			
Jos ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä tuotetaan käsittelyllä, jossa vettä demineralisoidaan tai pehmennetään merkittävästi, siihen voitaisiin lisätä kalsium- ja magnesiumsuoloja sen käsittelemiseksi niin, että mahdollisia kielteisiä terveysvaikutuksia ja veden syövyttävyyttä tai aggressiivisuutta voidaan vähentää ja makua parantaa. Kalsiumin ja magnesiumin vähimmäispitoisuudet tai liuenneiden aineiden kokonaismäärä pehmennetyssä tai demineralisoidussa vedessä voitaisiin vahvistaa ottaen huomioon näissä prosesseissa käytettävän veden ominaispiirteet.			

D OSA

Kiinteistöjen vesijärjestelmien riskinarvioinnin kannalta olennaiset muuttujat

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
<i>Legionella</i>	<1 000	PMY/l	Tämä muuttujan arvo asetetaan 10 ja 14 artiklan soveltamiseksi. Kyseisissä artikloissa säädettyjä toimia voitaisiin harkita, vaikka arvo olisi alle muuttujan arvon, esim. tartuntojen ja taudinpurkausten yhteydessä. Tällaisissa tapauksissa olisi vahvistettava tartunnan lähde ja yksilöitävä <i>Legionella</i> -laji.
Lyijy	10	µg/l	Tämä muuttujan arvo asetetaan 10 ja 14 artiklan soveltamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä kaikin keinoin saavuttamaan alempi arvo 5 µg/l viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [15 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

LIITE II

SEURANTA

A osa

Ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskevat yleiset tavoitteet ja seurantaohjelmat

1. Ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskevien, 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittujen seurantaohjelmien avulla on
 - a) todennettava, että toimenpiteet, joita toteutetaan ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien torjumiseksi kaikkialla vedenjakeluketjussa vedenottoalueelta käsittelyn ja varastoinnin kautta vedenjakeluun, ovat tehokkaita ja että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi on vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa terveellistä ja puhdasta;
 - b) annettava tietoa ihmisten käyttöön toimitetun veden laadusta sen osoittamiseksi, että 4 artiklassa vahvistetut velvoitteet ja vaatimukset sekä 5 artiklan mukaisesti asetetut muuttujien arvot täyttyvät;
 - c) tunnistettava kaikkein tarkoituksenmukaisimmat keinot rajoittaa ihmisten terveydelle aiheutuvia riskejä.
2. 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittuihin seurantaohjelmiin on sisällyttävä jompikumpi seuraavista tai niiden yhdistelmä:
 - a) erillisten vesinäytteiden ottaminen ja laboratorioanalyysit;
 - b) jatkuvatoimisen seurantaprosessin mittaukset.

Lisäksi seurantaohjelmat voivat koostua

- a) laitteiston toimintaa ja kunnossapitoa koskevien raporttien tarkastuksista;
- b) vedenottoalueen sekä käsittely-, varastointi- ja jakeluinfrastruktuurin tarkastuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ja 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyjen seurantavaatimusten soveltamista.

3. Lisäksi seurantaohjelmiin on sisällyttävä käyttötarkkailuohjelma, jonka avulla saadaan nopeasti käsitys operatiivisesta suoritustasosta ja veden laatuun liittyvistä ongelmista ja joka mahdollistaa nopeat ennalta suunnitellut korjaavat toimenpiteet. Tällaisten käyttötarkkailuohjelmien on oltava vedentoimitusjärjestelmäkohtaisia, ja niissä on otettava huomioon vaarojen ja vaaratilanteiden tunnistamisen ja toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin tulokset, ja niiden tavoitteena on oltava varmistaa kaikkien vedenottoa, -käsittelyä, -jakelua ja varastointia koskevien valvontatoimenpiteiden tehokkuus.

Käyttötarkkailuohjelmaan on sisällyttävä sameutta vesilaitoksella koskevan muuttujan seuranta siten, että voidaan säännöllisesti valvoa suodatusprosesseilla tapahtuvan fyysisen poistamisen toimivuutta viitearvojen mukaisesti ja seuraavassa taulukossa ilmoitetulla tiheydellä (ei sovelleta pohjavesilähteisiin, joissa sameus johtuu raudasta ja mangaanista)

Käyttötarkkailumuuttuja	Viitearvo
Sameus vesilaitoksella	0,3 NTU 95 prosentissa näytteistä, eikä mikään yli 1 NTU

Vedenjakelualueella päivittäin toimitettavan tai tuotettavan veden määrä (m ³)	Näytteenoton ja analysoinnin vähimmäistiheys
≤ 1 000	viikoittain
> 1 000 to ≤ 10 000	päivittäin
> 10 000	jatkuva

Käyttötarkkailuohjelman on sisällettävä myös seuraavien muuttujien seuranta raakavedessä mikrobiologisten riskien torjuntaa koskevien käsittelyprosessien toimivuuden valvontaa varten.

Käyttötarkkailumuuttuja	Viitearvo	Yksikkö	Huomautukset
Somaattiset kolifaagit	50 (raakavedessä)	Plakkeja muodostavat yksiköt (PFU) /100 ml	Tämä muuttuja on mitattava, jos se on riskinarvioinnin perusteella aiheellista. Jos sitä havaitaan raakavedessä pitoisuuksina > 50 PFU /100 ml, se olisi analysoitava käsittelymenetelmien jälkeen, jotta voidaan määrittää käytössä olevilla esteillä saavutettava logaritminen poistuma ja arvioida, onko patogeenisten virusten läpipääsyn riski riittävästi hallinnassa.

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seurantaohjelmia tarkistetaan jatkuvasti ja että ne ajantasaistetaan tai vahvistetaan vähintään kuuden vuoden välein.

B osa

Muuttujat ja näytteenottotiheydet

1. Muuttujien luettelo

Ryhmä A

Seuraavia muuttujia (ryhmä A) valvotaan jäljempänä 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 ilmoitettujen valvontatiheyksien mukaisesti:

- a) *Escherichia coli* (*E. coli*), suolistoperäiset enterokokit, koliformiset bakteerit, pesäkkeiden lukumäärä 22 °C:ssa, väri, sameus, maku, haju, pH ja sähkönjohtavuus;
- b) muut muuttujat, jotka on tunnistettu merkityksellisiksi valvontaohjelmassa 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tarvittaessa 9 artiklassa ja tämän liitteen C osassa kuvatun toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin perusteella.

Tietyissä tilanteissa ryhmän A muuttujiin lisätään seuraavat muuttujat:

- a) ammonium ja nitriitti, jos käytetään klooriamiinia;
- b) alumiini ja rauta, jos niitä käytetään vedenkäsittelykemikaaleina.

Escherichia coli (*E. coli*) ja suolistoperäiset enterokokit ovat keskeisiä muuttujia, ja niiden valvontatiheyksiä ei saa vähentää 9 artiklan ja tämän liitteen C osan mukaisen toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin vuoksi. Niitä on aina seurattava vähintään 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 esitetyillä tiheyksillä.

Ryhmä B

Jotta voidaan määrittää kaikkien tässä direktiivissä esitettyjen muuttujien arvojen noudattaminen, kaikkia muita muuttujia, joita ei ole analysoitu ryhmässä A, ja 5 artiklan mukaisesti asetettuja muuttujia, lukuun ottamatta liitteessä I olevassa D osassa olevia muuttujia, seurataan vähintään 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 esitetyillä tiheydellä, ellei muuta näytteenottotiheyttä määritetä 9 artiklan ja tämän liitteen C osan mukaisesti toteutetun toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin perusteella.

2. Näytteenottotiheydet

Taulukko 1. Näytteenoton ja analysoinnin vähimmäistiheys vaatimustenmukaisuuden valvontaa varten

Vedenjakelualueelle toimitettavan tai siellä tuotettavan veden määrä päivässä (ks. huomautukset 1 ja 2) m ³		Ryhmän A muuttuja Näytteiden lukumäärä vuodessa	Ryhmän B muuttuja Näytteiden lukumäärä vuodessa
	< 10	> 0 (ks. huomautus 4)	> 0 (ks. huomautus 4)
≥ 10	≤ 100	2	1 (ks. huomautus 5)
> 100	≤ 1 000	4	1

Vedenjakelualueelle toimitettavan tai siellä tuotettavan veden määrä päivässä (ks. huomautukset 1 ja 2) m ³		Ryhmän A muuttuja Näytteiden lukumäärä vuodessa	Ryhmän B muuttuja Näytteiden lukumäärä vuodessa
> 1 000	≤ 10 000	4 ensimmäistä 1 000 m ³ /pv kohti + 3 jokaista seuraavaa alkavaa 1 000 m ³ /pv kohti suhteessa kokonaistilavuuteen (ks. huomautus 3)	1 ensimmäistä 1 000 m ³ /pv kohti + 1 jokaista seuraavaa alkavaa 4 500 m ³ /pv kohti suhteessa kokonaistilavuuteen (ks. huomautus 3)
> 10 000	≤ 100 000		3 ensimmäistä 10 000 m ³ /pv kohti + 1 jokaista seuraavaa alkavaa 10 000 m ³ /pv kohti suhteessa kokonaistilavuuteen (ks. huomautus 3)
> 100 000			12 ensimmäistä 100 000 m ³ /pv kohti + 1 jokaista seuraavaa alkavaa 25 000 m ³ /pv kohti suhteessa kokonaistilavuuteen (ks. huomautus 3)

Huomautus 1: Vedenjakelualue on maantieteellisesti määritelty alue, jolla ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi on peräisin yhdestä tai useammasta lähteestä ja jolla tulevan veden laatua voidaan pitää jokseenkin tasaisena.

Huomautus 2: Määrät lasketaan kalenterivuoden keskiarvoina. Vedenjakelualueella asuvien asukkaiden lukumäärää voidaan käyttää vesimäärän sijaan määritettäessä vähimmäistiheyttä olettaen, että veden kulutus on 200 litraa/(pv*/hlö).

Huomautus 3: Ilmoitettu tiheys lasketaan seuraavasti: esim. $4\,300\text{ m}^3/\text{pv} = 16$ näytettä ryhmän A muuttujien osalta (neljä näytettä ensimmäistä $1\,000\text{ m}^3/\text{pv}$ kohti + 12 näytettä seuraavaa $3\,300\text{ m}^3/\text{pv}$ kohti).

Huomautus 4: Niiden veden toimittajien osalta, joille ei ole myönnetty vapautusta 3 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisnäytteenottotiheys ryhmän A ja B muuttujille edellyttäen, että keskeisiä muuttujia seurataan vähintään kerran vuodessa.

Huomautus 5: Jäsenvaltiot voivat vähentää näytteenottotiheyttä edellyttäen, että kaikkia 5 artiklan mukaisesti asetettuja muuttujia seurataan vähintään kerran kuudessa vuodessa ja niissä tapauksissa, joissa veden toimitusjärjestelmään sisällytetään uusi vedenlähde tai kyseiseen toimitusjärjestelmään tehdään muutoksia, joiden seurauksena veden laatuun on mahdollisesti odotettavissa kielteisiä vaikutuksia.

C osa

Toimitusjärjestelmän riskinarviointi ja riskienhallinta

1. Edellä 9 artiklassa tarkoitetun toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin tulosten perusteella seurannassa huomioon otettavien muuttujien luetteloa laajennetaan ja B osassa kuvattuja näytteenottotiheyksiä lisätään, jos jokin seuraavista ehdoista täyttyy:
 - a) tässä liitteessä luetellut muuttujat tai tiheydet eivät riitä täyttämään 13 artiklan 1 kohdassa asetettuja velvoitteita;

- b) lisäseuranta on tarpeen 13 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi;
- c) on annettava näyttöä A osan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- d) näytteenottotiheyden lisääminen on tarpeen 8 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi.

2. Toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin seurauksena voidaan vähentää seurannassa huomioon otettavien muuttujien luetteloa ja B osassa esitettyjä näytteenottotiheyksiä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) näytteenottopaikka ja -tiheys määritetään muuttujan alkuperän sekä sen pitoisuuden vaihtelun ja pitkän aikavälin kehityssuunnan mukaan ottaen huomioon 6 artikla;
- b) muuttujan vähimmäisnäytteenottotiheyden vähentämisen osalta tulokset, jotka saadaan vähintään kolmen vuoden ajan säännöllisin väliajoin koko vedenjakelualuetta edustavista näytteenottopisteistä otettavista näytteistä, ovat kaikki alle 60 prosenttia muuttujan arvosta;
- c) muuttujan seurattavien muuttujien luettelosta poistamisen osalta tulokset, jotka saadaan vähintään kolmen vuoden ajan säännöllisin väliajoin koko vedenjakelualuetta edustavista näytteenottopisteistä otettavista näytteistä, ovat kaikki alle 30 prosenttia muuttujan arvosta;

- d) muuttujan seurattavien muuttujien luettelosta poistamisen osalta päätös perustuu riskinarvioinnin tuloksiin, joissa otetaan huomioon ihmisten käyttöön tarkoitetun veden lähteiden seurannan tulokset ja joilla varmistetaan, että ihmisten terveyttä suojellaan ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saastumisesta aiheutuvilta haitallisilta vaikutuksilta 1 artiklan mukaisesti;
- e) muuttujan näytteenottotiheyden vähentämisen tai muuttujan seurattavien muuttujien luettelosta poistamisen osalta riskinarviointi osoittaa, ettei mikään kohtuudella ennakoitavissa oleva tekijä todennäköisesti heikennä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua.

Jos seurannan tulokset, jotka osoittavat 2 kohdan b–e alakohdassa vahvistettujen edellytysten täyttyvän, ovat jo saatavilla viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä], kyseisiä tuloksia voidaan kyseisestä päivästä alkaen käyttää toimitusjärjestelmän riskinarviointia seuraavan seurannan mukauttamiseen.

Jos seurannan mukautuksia on jo pantu täytäntöön toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin seurauksena muun muassa direktiivissä 98/83/EY olevassa liitteessä II olevan C osan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat säätää mahdollisuudesta vahvistaa niiden pätevyys vaatimatta 2 kohdan b ja c alakohdan mukaista seurantaa koko vedenjakelualuetta edustavista pisteistä enää toista vähintään kolmen vuoden ajanjaksoa.

D osa

Näytteenottomenetelmät ja -pisteet

1. Näytteenottopisteet on määritettävä siten, että varmistetaan 6 artiklan 1 kohdan noudattaminen. Jakeluverkon tapauksessa jäsenvaltio voi ottaa tiettyjen muuttujien osalta näytteitä vedenjakelualueelta tai vedenkäsittelylaitokselta, jos voidaan osoittaa, ettei kyseisten muuttujien mitattu arvo heikkenisi näytteenottopisteen jälkeen. Näytteiden lukumäärän on mahdollisuuksien mukaan jakauduttava tasaisesti sekä ajallisesti että paikallisesti.
2. Vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa tapahtuvan näytteenoton on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) tiettyjen kemiallisten muuttujien, erityisesti kuparin, lyijyn ja nikkelin, vaatimustenmukaisuusnäytteet on otettava käyttäjien hanasta ilman edeltävää veden juoksutusta. Yhden litran suuruinen näyte otetaan satunnaisesti päivällä. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat käyttää menetelmiä, joissa sovelletaan tiettyä veden verkostossa seisomisen aikaa ja jotka kuvastavat paremmin niiden kansallista tilannetta, kuten kuluttajien viikoittaisen vedenkäytön keskiarvoa, edellyttäen, ettei vedenjakelualueetasolla ole tämän menetelmän myötä vähemmän vaatimustenvastaisuustapauksia kuin satunnaismenetelmää käytettäessä;
 - b) vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa mikrobiologisia muuttujia koskevat vaatimustenmukaisuusnäytteet on otettava ja käsiteltävä standardin EN ISO 19458 mukaisesti (näytteenottotarkoitus B).

3. Kiinteistöjen vesijärjestelmistä *Legionella*-näytteet on otettava *Legionella*-bakteerin runsaan lisääntymisen riskikohdista, systeemistä *Legionella*-bakteerille altistumista edustavista kohdista tai molemmista. Jäsenvaltioiden on vahvistettava *Legionella*-bakteerin näytteenottomenetelmiä koskevat suuntaviivat.
 4. Näytteenoton vedenjakeluverkostosta, lukuun ottamatta näytteenottoa käyttäjien hanoista, on noudatettava standardia ISO 5667–5. Mikrobiologisia muuttujia varten jakeluverkoston näytteet on otettava ja käsiteltävä standardin EN ISO 19458 mukaisesti (näytteenottotarkoitus A).
-

LIITE III

MUUTTUIEN MÄÄRITYSTÄ KOSKEVAT ERITELMÄT

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että analyysimenetelmät, joita käytetään seurantaan ja tämän direktiivin noudattamisen osoittamiseen, lukuun ottamatta sameuden seuranta, validoidaan ja dokumentoidaan standardin EN ISO/IEC 17025 tai muiden vastaavien kansainvälisesti hyväksytyjen standardien mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laboratoriot tai niiden alihankkijat soveltavat laadunhallintajärjestelmiä koskevia käytäntöjä EN ISO/IEC 17025 -standardin tai muiden kansainvälisesti hyväksytyjen standardien mukaisesti.

Sen arvioimiseksi, vastaavatko vaihtoehtoiset menetelmät tässä liitteessä vahvistettuja menetelmiä, jäsenvaltiot voivat käyttää standardia EN ISO 17994, joka on vahvistettu mikrobiologisten menetelmien vastaavuuden osoittamista koskevaksi standardiksi, tai standardia EN ISO 16140 tai muita samankaltaisia kansainvälisesti hyväksytyjä menettelytapoja, jotta voidaan osoittaa muihin periaatteisiin kuin viljelyyn perustuvien menetelmien vastaavuus, koska ne eivät kuulu standardin EN ISO 17994 soveltamisalaan.

Jos saatavilla ei ole analyysimenetelmää, joka täyttää B osassa asetetut vähimmäissuoritusarvot, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuranta toteutetaan käyttäen parhaita käytettävissä olevia tekniikoita, joista ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia.

A osa

Mikrobiologiset muuttujat, joille on asetettu analyysimenetelmät

Mikrobiologisia muuttujia koskevat analyysimenetelmät ovat seuraavat:

- a) *Escherichia coli* (*E. coli*) ja koliformiset bakteerit (EN ISO 9308–1 tai EN ISO 9308-2);
- b) suolistoperäiset enterokokit (EN ISO 7899–2);
- c) pesäkkeiden lukumäärä tai heterotrofinen pesäkeluku 22 °C:ssa (EN ISO 6222);
- d) *Clostridium perfringens*, mukaan lukien itiöt (EN ISO 14189);
- e) *Legionella* (EN ISO 11731 liitteessä I olevan D osan mukaisen arvon noudattamisen osalta);

riskiperusteisen todentamisen seurantaan varten ja viljelymenetelmien täydentämiseksi voidaan käyttää lisäksi menetelmiä, joita ovat esimerkiksi ISO/TS 12869, nopeat viljelymenetelmät, muut kuin viljelyyn perustuvat menetelmät ja molekyyliihin perustuvat menetelmät, erityisesti qPCR;

- f) somaattiset kolifaagit;

käyttötarkkailua varten voidaan käyttää liitteessä II olevan A osan mukaisia menetelmiä EN ISO 10705-2 ja EN ISO 10705-3.

B osa

Kemialliset muuttujat ja osoitinmuuttujat, joille on määritelty suoritusarvot

1. Kemialliset muuttujat ja osoitinmuuttujat

Tässä liitteessä olevassa taulukossa 1 esitettyjen muuttujien analyysimenetelmällä on kyettävä vähintään mittaamaan muuttujan arvoa vastaavat pitoisuudet niin, että määritysraja, sellaisena kuin se on määritelty komission direktiivin 2009/90/EY¹ 2 artiklan 2 kohdassa, on enintään 30 prosenttia asianomaisesta muuttujan arvosta ja että mittausepävarmuus vastaa tässä liitteessä olevassa taulukossa 1 esitettyä arvoa. Tulos on ilmaistava vähintään yhtä monen merkitsevän numeron tarkkuudella kuin tämän direktiivin liitteessä I olevassa B ja C osassa tarkoitettu muuttujan arvo.

Taulukossa 1 esitettyä mittausepävarmuutta ei saa käyttää ylimääräisenä toleranssina liitteessä I esitetyistä muuttujien arvoista.

Taulukko 1. Vähimmäissuoritusarvo "mittausepävarmuus"

Muuttujat	Mittausepävarmuus (ks. huomautus 1) prosenttia muuttujan arvosta (lukuun ottamatta pH:ta)	Huomautukset
Alumiini	25	
Ammonium	40	
Akryyliamidi	30	

¹ Komission direktiivi 2009/90/EY, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2009, veden tilaa koskevan kemiallisen analysoinnin ja seurannan teknisten eritelmien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti (EUVL L 201, 1.8.2009, s. 36).

Muuttujat	Mittausepävarmuus (ks. huomautus 1) prosenttia muuttujan arvosta (lukuun ottamatta pH:ta)	Huomautukset
Antimoni	40	
Arseeni	30	
Bentso(a)-pyreeni	50	ks. huomautus 2
Bentseeni	40	
Bisfenoli A	50	
Boori	25	
Bromaatti	40	
Kadmium	25	
Kloridi	15	
Kloraatti	40	
Kloriitti	40	
Kromi	30	
Kupari	25	
Syanidit	30	ks. huomautus 3
1,2-dikloorietaani	40	
Epikloorihydriini	30	
Fluoridi	20	

Muuttujat	Mittausepävarmuus (ks. huomautus 1) prosenttia muuttujan arvosta (lukuun ottamatta pH:ta)	Huomautukset
HAA	50	
Vetyionipitoisuus pH	0,2	ks. huomautus 4
Rauta	30	
Lyijy	30	
Mangaani	30	
Elohopea	30	
Mikrokystiini-LR	30	
Nikkeli	25	
Nitraatti	15	
Nitriitti	20	
Hapettuvuus	50	ks. huomautus 5
Torjunta-aineet	30	ks. huomautus 6
PFAS-aineet	50	
Polysykliset aromaattiset hiilivedyt	40	ks. huomautus 7
Seleeni	40	

Muuttujat	Mittausepävarmuus (ks. huomautus 1) prosenttia muuttujan arvosta (lukuun ottamatta pH:ta)	Huomautukset
Natrium	15	
Sulfaatti	15	
Tetrakloorieteeni	40	ks. huomautus 8
Triklloorieteeni	40	ks. huomautus 8
Trihalometaanit yhteensä	40	ks. huomautus 7
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC)	30	ks. huomautus 9
Sameus	30	ks. huomautus 10
Uraani	30	
Vinyylikloridi	50	

2. Huomautukset taulukkoon 1

Huomautus 1: Mittausepävarmuus on ei-negatiivinen muuttuja, joka kuvaa niiden määrällisten arvojen hajontaa, jotka mittasuurelle on osoitettu käytettyjen tietojen perusteella. Suoritusperuste mittausepävarmuudelle ($k = 2$) on taulukossa ilmoitettu muuttujan arvon prosenttiosuus tai tätä tiukempi arvo. Mittausepävarmuus arvioidaan muuttujan arvon tasolla, ellei toisin ilmoiteta.

Huomautus 2: Jos mittausepävarmuuden arvo ei ole saavutettavissa, olisi valittava paras käytettävissä oleva tekniikka (enintään 60 prosenttia).

Huomautus 3: Menetelmällä määritetään syanidin kaikkien muotojen kokonaispitoisuus.

Huomautus 4: Mittausepävarmuuden arvo ilmaistaan pH-yksikköinä.

Huomautus 5: Vertailumenetelmä: EN ISO 8467.

Huomautus 6: Yksittäisiä torjunta-aineita koskevat suoritusarvot ovat viitteellisiä.

Mittausepävarmuutta koskevia matalia arvoja (jopa 30 prosenttia) voidaan saavuttaa useille torjunta-aineille, kun taas korkeampia arvoja (jopa 80 prosenttia) voidaan sallia tietyille torjunta-aineille.

Huomautus 7: Suoritusarvot koskevat yksittäisiä aineita, jotka on määritelty 25 prosenttiin liitteessä I olevassa B osassa esitetystä muuttujan arvosta.

Huomautus 8: Suoritusarvot koskevat yksittäisiä aineita, jotka on määritelty 50 prosenttiin liitteessä I olevassa B osassa esitetystä muuttujan arvosta.

Huomautus 9: Mittausepävarmuus olisi arvioitava tasolla 3 mg/l orgaanisen hiilen kokonaismäärästä (TOC). TOC:n ja liuenneen orgaanisen hiilen (DOC) määrittämistä koskevia EN 1484 -suuntaviivoja on käytettävä testausmenetelmän epävarmuuden määrittämiseen.

Huomautus 10: Mittausepävarmuus olisi arvioitava tasolla 1,0 NTU (nefelometrinen sameusyksikkö) standardin EN ISO 7027 tai jonkin muun vastaavan standardimenetelmän mukaisesti.

3. PFAS-aineiden summa

Seuraavat aineet on analysoitava 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti laadittujen teknisten suuntaviivojen perusteella:

- Perfluorobutaanihappo (PFBA)
- Perfluoropentaanihappo (PFPA)
- Perfluoroheksaanihappo (PFHxA)
- Perfluoroheptaanihappo (PFHpA)
- Perfluoro-oktaanihappo (PFOA)
- Perfluorononaanihappo (PFNA)
- Perfluorodekaanihappo (PFDA)
- Perfluoroundekaanihappo (PFUnDA)
- Perfluorododekaanihappo (PFDoDA)

- Perfluorotridekaanihappo (PFTTrDA)
- Perfluorobutaanisulfonihappo (PFBS)
- Perfluoropentaanisulfonihappo (PFPS)
- Perfluoroheksaanisulfonihappo (PFHxS)
- Perfluoroheptaanisulfonihappo (PFHpS)
- Perfluoro-oktaanisulfonihappo (PFOS)
- Perfluorononaanisulfonihappo (PFNS)
- Perfluorodekaanisulfonihappo (PFDS)
- Perfluoroundekaanisulfonihappo
- Perfluorododekaanisulfonihappo
- Perfluorotridekaanisulfonihappo

Näitä aineita on seurattava, jos 8 artiklan mukaisesti toteutetussa vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarvioinnissa ja riskienhallinnassa todetaan, että näitä aineita esiintyy todennäköisesti tietyssä vedenottamossa.

LIITE IV

TIEDOTTAMINEN YLEISÖLLE

Seuraavissa kohdissa esitettyjen tietojen on oltava kuluttajien saatavilla verkossa käyttäjäystävällisessä ja soveltuvassa muodossa, ja kuluttajat voivat pyytää pääsyä näihin tietoihin muilla tavoilla esittämällä perustellun pyynnön:

- 1) veden toimittajan tunnistetiedot, toimituksen kattama alue ja henkilömäärä sekä vedentuotantomenetelmä, mukaan lukien yleiset tiedot sovelletuista veden käsittely- ja desinfiointitavoista; jäsenvaltiot voivat poiketa tästä vaatimuksesta direktiivin 2007/2/EY 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- 2) liitteessä I olevassa A, B ja C osassa lueteltujen muuttujien viimeisimmät seurantatulokset, mukaan lukien seurantatiheys sekä 5 artiklan mukaisesti asetettu muuttujan arvo; seurantatulokset eivät saa olla yhtä vuotta vanhempia, paitsi jos tässä direktiivissä vahvistettu seurantatiheys sallii säännöstä poikkeamisen;
- 3) tiedot seuraavista muuttujista, joita ei luetella liitteessä I olevassa C osassa ja niihin liittyvistä arvoista:
 - a) kovuus;

- b) veteen liuenneet mineraalit, anionit/kationit:
- kalsium Ca;
 - magnesium Mg;
 - kalium K;
- 4) jos 5 artiklan mukaisesti asetetut muuttujien arvot ylittyvät ja tästä aiheutuu toimivaltaisten viranomaisten tai muiden asiaankuuluvien elinten määrittelemä mahdollinen vaara ihmisten terveydelle, tiedot mahdollisesta vaarasta ihmisten terveydelle sekä siihen liittyvä terveyttä ja kulutusta koskeva neuvonta tai hyperlinkki, jonka kautta tällaiset tiedot ovat saatavilla;
- 5) asiaankuuluvat tiedot toimitusjärjestelmän riskinarvioinnista;
- 6) ohjeet kuluttajille, myös tarvittaessa vedenkulutuksen vähentämisestä, paikallisten olosuhteiden mukaisesti vastuullisesta vedenkulutuksesta ja seisovasta vedestä johtuvien terveysriskien välttämistä;
- 7) niiden veden toimittajien osalta, jotka toimittavat vettä vähintään 10 000 m³ päivässä tai joiden toimitukset kattavat vähintään 50 000 ihmistä, vuotuiset tiedot seuraavista:
- a) vesijärjestelmän yleinen suoritustaso tehokkuutena ja vuotojen määrinä ilmaistuna, kun nämä tiedot ovat saatavilla ja viimeistään 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettuna päivänä;

- b) veden toimittajan antamat tiedot veden toimittajan omistusrakenteesta;
 - c) silloin kun kustannukset katetaan maksujärjestelmällä, tiedot kuutiometristä vettä perittävän hinnan kustannusrakenteesta, mukaan lukien kiinteät ja muuttuvat kustannukset sekä kustannukset, jotka liittyvät 16 artiklan soveltamiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin, jos veden toimittajat ovat toteuttaneet tällaisia toimenpiteitä;
 - d) yhteenveto ja tilastotiedot veden toimittajien saamista, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia asioita koskevista kuluttajien valituksista, jos niitä on käytettävissä;
- 8) kuluttajille on perustellusta pyynnöstä annettava pääsy 10 edellistä vuotta kattaviin 2 ja 3 kohdan mukaisiin historiallisiin tietoihin, jos ne ovat saatavilla, aikaisintaan ... päivästä ...kuuta ... [päivä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä].
-

LIITE V

11 ARTIKLASSA TARKOITETTUIJEN MENETELMIEN VAHVISTAMISPERIAATTEET

Materiaaliryhmät

1 Orgaaniset materiaalit

Orgaanisia materiaaleja saa tehdä ainoastaan

- a) lähtöaineista, jotka luetellaan komission 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti vahvistamassa EU:ssa sallittujen lähtöaineiden luettelossa; ja
- b) aineista, joiden osalta ei ole mahdollista, että ainetta ja sen reaktiotuotteita esiintyy 0,1 µg/l ylittävällä tasolla ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä, elleivät tiukemmat arvot ole tarpeen tiettyjen aineiden osalta niiden myrkyllisyys huomioon ottaen.

Orgaanisia materiaaleja on testattava taulukon 1 mukaisesti noudattaen testausmenetelmiä, jotka määritellään asiaankuuluvissa eurooppalaisissa standardeissa, tai jos näitä ei ole, jotakin kansainvälisesti tai kansallisesti tunnustettua menetelmää, ja niiden on täytettävä kyseisissä menetelmissä määrätyt vaatimukset. Tätä varten aineiden siirtymistä koskevat testaustulokset on muunnettava hanasta arvioitaville tasoille.

2 Metalliset materiaalit

Ainoastaan komission 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti vahvistamaan EU:ssa sallittujen koostumusten luetteloon sisältyviä metallisia materiaaleja saa käyttää. EU:ssa sallittujen aineiden luettelossa määrättyjä rajoituksia, jotka koskevat näiden materiaalien koostumusta, niiden käyttöä tietyissä tuotteissa ja näiden tuotteiden käyttöä, on noudatettava.

Metallisia materiaaleja on testattava taulukon 1 mukaisesti noudattaen testausmenetelmiä, jotka määritellään asiaankuuluvissa eurooppalaisissa standardeissa, tai jos näitä ei ole, jotakin kansainvälisesti tai kansallisesti tunnustettua menetelmää, ja niiden on täytettävä kyseisissä menetelmissä määrätyt vaatimukset.

3 Sementtimäiset materiaalit

Sementtimäisiä materiaaleja saa tehdä ainoastaan yhdestä tai useammasta seuraavista:

- a) orgaaniset ainesosat, jotka luetellaan komission 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti vahvistamassa EU:ssa sallittujen ainesosien luettelossa;

- b) orgaaniset ainesosat, joiden osalta ei ole mahdollista, että ainesosia ja niiden reaktiotuotteita esiintyy 0,1 µg/l ylittävällä tasolla ihmisten käyttöön tarkoitetussa vedessä; tai
- c) epäorgaaniset ainesosat.

Sementtimateriaaleja on testattava taulukon 1 mukaisesti noudattaen testausmenetelmiä, jotka määritellään asiaankuuluvissa eurooppalaisissa standardeissa, tai jos näitä ei ole, jotakin kansainvälisesti tai kansallisesti tunnustettua menetelmää, ja niiden on täytettävä kyseisissä menetelmissä määrätyt vaatimukset. Tätä varten aineiden siirtymistä koskevat testaustulokset on muunnettava hanasta arvioitaville tasoille.

4 Emalit ja keraamiset materiaalit

Emaleja ja keraamisia materiaaleja saa tehdä ainoastaan lähtöaineista, jotka sisältyvät komission 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti vahvistamaan EU:ssa sallittujen koostumusten luetteloon, kun on suoritettu arviointi näiden materiaalien koostumuksessa käytetyistä elementeistä.

Emaleja ja keraamisia materiaaleja on testattava taulukon 1 mukaisesti noudattaen testausmenetelmiä, jotka määritellään asiaankuuluvissa eurooppalaisissa standardeissa, tai jos näitä ei ole, jotakin kansainvälisesti tai kansallisesti tunnustettua menetelmää, ja niiden on täytettävä kyseisissä menetelmissä määrätyt vaatimukset. Tätä varten aineiden siirtymistä koskevat testaustulokset on muunnettava hanasta arvioitaville tasoille.

5 Poikkeukset vähäisissä ja kootuissa komponenteissa käytettyjen materiaalien arvioinnista

Koottujen tuotteiden osalta: vähäiset komponentit, osat ja materiaalit on kuvattava yksityiskohtaisesti ja testausta on vähennettävä vastaavasti. Tätä tarkoitusta varten 'vähäinen' viittaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatuun kohdistuvaan vaikutustasoon, joka ei edellytä täysimääräistä testausta.

Taulukko 1. Materiaalityyppeihin liittyvä testaus

Perusteet	Orgaaniset (ks. huomautus 1)	Metalliset (ks. huomautus 2)	Sementtimäiset	Emalit ja keraamiset materiaalit
EU:ssa sallittujen aineiden luettelot				
EU:ssa sallittujen lähtöaineiden luettelo, orgaaniset materiaalit	X	N.N.	X	N.N.
EU:ssa sallittujen koostumusten luettelo, hyväksytyt metallikoostumukset	N.N.	X	N.N.	N.N.
EU:ssa sallittujen ainesosien luettelo, sementtimäiset materiaalit	N.N.	N.N.	X	N.N.
EU:ssa sallittujen koostumusten luettelo, emalit ja keraamiset materiaalit	N.N.	N.N.	N.N.	X
Aistinvaraiset tutkimukset				

Perusteet	Orgaaniset (ks. huomautus 1)	Metalliset (ks. huomautus 2)	Sementtimäiset	Emalit ja keraamiset materiaalit
Haju ja maku	X	N.N.	X	N.N.
Väri ja sameus	X	N.N.	X	N.N.
Yleiset hygienia-arvioinnit				
Orgaanisen hiilen kokonaismäärän liukeneminen	X	N.N.	X	N.N.
Jäämät pinnalla (metallit)	N.N.	X	N.N.	N.N.
Siirtymän testaus				
Relevantit tämän direktiivin muuttajat	X	X	X	X
MTC _{tap} sallittujen aineiden luettelon aineista	X	N.N.	X (ks. huomautus 3)	N.N.
Odottamattomat aineet (GCMS)	X	N.N.	X (ks. huomautus 3)	N.N.
Sallittujen koostumusten luettelon noudattaminen	N.N.	X	N.N.	X
Mikrobien kasvun lisääntyminen	X	N.N.	X (ks. huomautus 3)	N.N.

N.N.: Ei tarpeen

MTC_{tap}: Suurin sallittu pitoisuus hanasta (perustuu joko kemikaaliviraston lausuntoon, joka koskee aineen sisällyttämistä EU:ssa sallittujen aineiden luetteloon, tai komission asetuksen (EU) N:o 10/2011¹ mukaiseen ainekohtaiseen siirtymän raja-arvoon ja ottaen huomioon 10 %:n allokaatiokerroin ja 2 litran päivittäinen vedenkulutus)

GCMS: kaasukromatografia – massaspektrometria (seulontamenetelmä)

Huomautus 1: Erityispoikkeukset, jotka on määritettävä tämän liitteen 5 kohdan mukaisesti.

Huomautus 2: Aistinvaraiset tutkimukset eivät koske metalleja, koska on yleisesti hyväksytty, että jos liitteessä I esitettyjä muuttujien arvoja noudatetaan, aistinvaraisia ongelmia ei todennäköisesti aiheudu.

Huomautus 3: Riippuen siitä, esiintyykö koostumuksessa orgaanisia aineita.

¹ Komission asetus (EU) N:o 10/2011, annettu 14 päivänä tammikuuta 2011, elintarvikkeiden kanssa kosketukseen joutuvista muovisista materiaaleista ja tarvikkeista (EUVL L 12, 15.1.2011, s. 1).

LIITE VI

A osa

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista
(26 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 98/83/EY (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32)	
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1)	Vain liitteessä II oleva 29 alakohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 596/2009 (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 14)	Vain liitteessä oleva 2.2 alakohta
Komission direktiivi (EU) 2015/1787 (EUVL L 260, 7.10.2015, s. 6)	

B osa

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
(26 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
98/83/EY	25. joulukuuta 2000
(EU) 2015/1787	27. lokakuuta 2017

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 98/83/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 alakohta	2 artiklan 1 alakohta
2 artiklan 2 alakohta	2 artiklan 2 alakohta
—	2 artiklan 3–11 alakohta
3 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
—	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 4 kohta
—	3 artiklan 5 ja 6 kohta
4 artiklan 1 ja 2 kohta	4 artiklan 1 ja 2 kohta
—	4 artiklan 3 kohta
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
—	7 artikla
—	8 artikla
—	9 artikla
—	10 artikla
—	11 artikla
—	12 artikla

Direktiivi 98/83/EY	Tämä direktiivi
7 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohdan johdantokappale
—	13 artiklan 2 kohdan a–e alakohta
7 artiklan 3 kohta	13 artiklan 3 kohta
7 artiklan 4 kohta	—
7 artiklan 5 ja 6 kohta	13 artiklan 4 ja 5 kohta
—	13 artiklan 6–8 kohta
8 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
—	14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 3 kohta	14 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
—	14 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 4 kohta	14 artiklan 5 kohta
8 artiklan 5 kohta	—
8 artiklan 6 kohta	14 artiklan 6 kohta
8 artiklan 7 kohta	14 artiklan 4 kohdan johdantokappale ja a alakohta
—	14 artiklan 4 kohdan b ja c alakohta
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
—	15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohta

Direktiivi 98/83/EY	Tämä direktiivi
9 artiklan 1 kohdan toinen virke	15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 1 kohdan kolmas virke	15 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
9 artiklan 2 kohta	—
9 artiklan 3–6 kohta	15 artiklan 2–5 kohta
9 artiklan 7 kohta	18 artiklan 1 kohdan e alakohta
9 artiklan 8 kohta	15 artiklan 6 kohta
—	16 artikla
10 artikla	—
11 artikla	20 artikla
12 artikla	22 artikla
13 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
—	17 artiklan 2 ja 3 kohta
13 artiklan 2–6 kohta	—
—	18 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohta
—	18 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
—	18 artiklan 2–5 kohta
—	19 artikla
—	21 artikla
—	23 artikla
—	25 artikla
14 artikla	—

Direktiivi 98/83/EY	Tämä direktiivi
15 artikla	–
16 artikla	26 artikla
17 artikla	24 artikla
18 artikla	27 artikla
19 artikla	28 artikla
Liitteessä I oleva A osa	Liitteessä I oleva A osa
Liitteessä I oleva B osa	Liitteessä I oleva B osa
Liitteessä I oleva C osa	Liitteessä I oleva C osa
–	Liitteessä I oleva D osa
Liitteessä II olevan A osan 1 ja 2 kohta	Liitteessä II olevan A osan 1 ja 2 kohta
Liitteessä II olevan A osan 3 kohta	–
–	Liitteessä II olevan A osan 3 kohta
Liitteessä II olevan A osan 4 kohta	Liitteessä II olevan A osan 4 kohta
Liitteessä II olevan B osan 1 kohta	–
Liitteessä II olevan B osan 2 kohta	Liitteessä II olevan B osan 1 kohta
Liitteessä II olevan B osan 3 kohta	Liitteessä II olevan B osan 2 kohta
Liitteessä II oleva C osa	Liitteessä II oleva C osa
Liitteessä II olevan D osan 1 ja 2 kohta	Liitteessä II olevan D osan 1 ja 2 kohta
–	Liitteessä II olevan D osan 3 kohta
Liitteessä II olevan D osan 3 kohta	Liitteessä II olevan D osan 4 kohta

Direktiivi 98/83/EY	Tämä direktiivi
Liitteessä III oleva ensimmäinen alakohta	Liitteessä III oleva ensimmäinen alakohta
–	Liitteessä III oleva toinen alakohta
Liitteessä III oleva toinen alakohta	Liitteessä III oleva kolmas alakohta
Liitteessä III olevan A osan ensimmäinen ja toinen alakohta	–
Liitteessä III olevan A osan kolmannen alakohdan a–f alakohta	Liitteessä III oleva A osa
Liitteessä III olevan B osan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	Liitteessä III olevan B osan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
Liitteessä III olevan B osan 1 kohdan toinen alakohta	–
Liitteessä III olevan B osan 1 kohdan kolmas alakohta ja taulukko 1	Liitteessä III olevan B osan 1 kohdan toinen alakohta ja taulukko 1
Liitteessä III olevan B osan 1 kohdan taulukko 2	–
Liitteessä III olevan B osan 2 kohta	Liitteessä III olevan B osan 2 kohta
–	Liitteessä III olevan B osan 3 kohta
Liite IV	–
Liite V	Liite VII
–	Liite IV
–	Liite V
–	Liite VI